73STE JAARGANG No. 9640 — WOENSDAG 10 OKTOBER 1956

Amigoe di Curaçao

DAGBLAD VOOR DE NEDERLANDSE ANTILLEN

Hoofdredacteur: A. G. Jansen — Kantoor: Conscientiesteeg 27 - 29. — Telefoon: Redactie 23858. Advertenties 23550. Abonnementen en Bezorging 24399 — Uitgave: N.V. Paulusdrukkerij, Willemstad, Curaçao

Volgens goed ingelichte Nederlandse bladen:

Mr. A. A. M. STRUYCKEN minister van binnenlandse zaken in nieuwe kabinet

MEJ. KLOMPE eerste vrouwelijke Nederlandse minister

Den Haag. — Z. Exc. mr. A. A. M. Struycken, gouverneur van de Nederlandse Antillen, zal in het nieuwe Nederlandse kabinet de portefeuille van binnenlandse zaken op zich nemen. Dit berichten enkele goed ingelichte Nederlandse bladen hedenmorgen op de 118e dag van Nederlands langste kabinetloze tijdperk.

Hoewel op dit moment nog geen officiële berichten beschikbaar zijn, kan toch worden aangenomen dat niets meer de vorming van een nieuw Nederlands kabinet door dr. W. Drees in de weg staat.

Volgens de r.k. „Volkskrant", die met het a.r. dagblad „Trouw" het best ingelicht bleek in de afgelopen vier maanden over de gang van zaken rond de kabinetsvorming, zal het nieuwe ministersteam er als volgt uitzien.

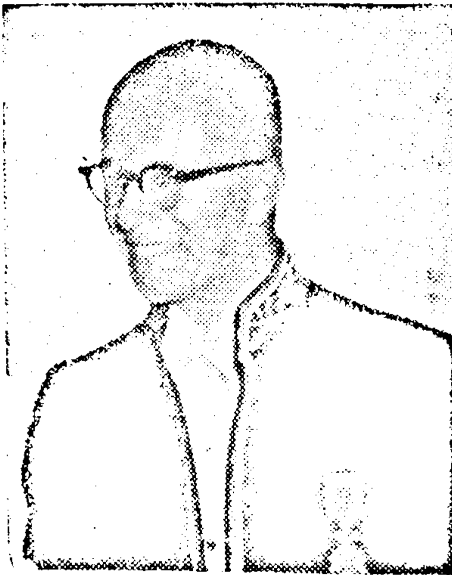
Vijf Socialisten: dr. W. Drees, premier, H. Hofstra, financiën; J. Suurhoff, sociale zaken; dr. S. Mansholt, landbouw-visserij-voedselvoorziening, Prof. Samkalden, waarschijnlijk Justitie (voor deze portefeuille wordt ook de naam van Prof. Langemeijer genoemd).

Vijf Katholieken: Mr. A. A. M. Struycken, binnenlandse zaken, bezitsvorming en Publiek rechtelijke Bedrijgsorganisatie; Mej. dr. M. Klompe, maatschappelijk werk, mr. Luns, buitenlandse zaken, mr. J. Cals, Onderwijs, Kunsten en Wetenschappen en ir. H. Witte, wederopbouw en volkshuisvesting.

Twee Anti-Revolutionairen: Prof. Zijlstra, economische zaken en mr. Algera, verkeer en waterstaat.

Een Christelijk Historicus: ir. Staf, Oorlog en Marine.

Is deze samenstelling juist, dan zal Nederland in het nieuwe kabinet dus voor het eerst een vrouwelijk minister hebben. Mej. Klompe werd in Arnhem geboren en studeerde in Utrecht Wis- en Natuurkunde, met chemie als hoofdvak. Zij promoveerde in 1941 en was tot 1949 lerares in natuur- en scheikunde aan het Lyceum te Nijmegen. Op advies van de Nederlandse vrouwenorganisaties werd zij in 1947 afgevaardigd naar de Verenigde Naties. Het jaar daarop werd zij lid van de Tweede Kamer der Staten Generaal en in 1949 volgde haar benoeming tot lid van het parlement van de Raad van Europa. Sinds 1952 heeft zij als enige vrouw zitting in het parlement van de Kolen- en Staalgemeenschap.

GOUV. STRUYCCKEN
....verantwoordelijke post....

De tweede nieuwe Katholieke minister is gouverneur Struycken.

Voor de P.v.d.A. komen eveneens twee nieuwe ministers in het kabinet, namelijk de heer Hofstra, thans 52 jaar oud; oud inspecteur van de directe belastingen en daarna belasting-accountant. Sedert 1945 lid van de Tweede Kamer en directeur van de Centrale Arbeiders Verzekerings Bank en van de NV Centrale Algemene Verzekeringsbank.

Prof. Samkalden is 48 jaar oud. Hij studeerde in Leiden en was voor de oorlog aspirant controleur bij het Binnenlands Bestuur in Nederlands Indië. Hij is sinds 1952 hoogleraar in de Rechts- en Staatswetenschappen aan de Landbouw Hogeschool te Wageningen.

Nadat de Liberalen hadden doen weten dat zij niet bereid waren aan het kabinet deel te nemen, zoals door informateur Burger was voorgesteld en daardoor dus de mogelijkheid was geschapen aan de A.R. een tweede, zoals door deze partij werd verlangd, zetel aan te bieden, restte — aldus nog steeds de Volkskrant — gisteren nog een groot probleem, namelijk: „Wie wordt de Katholieke minister van binnenlandse zaken?"

Tot het laatste ogenblik is druk uitgeoefend op Prof. Romme, die hiertoe echter niet bereid bleek. Rond het middaguur kwam gisteren het bericht dat mr. Struycken wel bereid was in het kabinet zitting te nemen. Kort daarop heeft mr. Burger zijn eindrapport aan H. M. de Koningin uitgebracht.

Het ziet er nu dus werkelijk naar uit dat Nederland de langste en moeilijkste kabinetsformatie uit de geschiedenis bijna achter de rug heeft. Twee formateurs, Drees en Romme en drie informateurs, Lieftinck, de Gaay Fortman en Burger, zijn er bijna vier maanden mee bezig geweest.

Tenslotte zijn ook de rijksdelen in de West tot drie keer toe bij de formatie betrokken geweest, men denke maar aan het optreden van gouverneur van Tilburg; de verklaring van de gevolmachtigde ministers van Suriname en de Nederlandse Antillen over het voortbestaan van het ministerie van Overzeese Rijksdelen en tenslotte de rol van gouverneur Struycken, die de moeilijkheden voor de KVP als gevolg van de weigering van Prof. Romme om in het kabinet zetting te nemen, oploste door diens plaats in te nemen.

Prof. dr. I. C. van Houte tijdens zijn dinsdagavond in de Surinaamse Club J.P.F. te Willemstad gehouden voordracht over zijn studiebezoek aan Suriname.

★★★ Ministerambt voor mr. Struycken

Wij hebben er indertijd bij het plotselinge en zo goed als onaangekondigde vertrek van Z. Exc. Gouverneur Struycken naar Nederland, op gezinspeeld, dat deze reis wel eens verband kon houden met de pogingen tot een kabinetsformatie in Nederland. Deze bevonden zich toen in een geheel ander stadium dan thans en het was toen moeilijk te bezien of en zo ja voor welk ministerie mr. Struycken eventueel in aanmerking zou kunnen komen.

Nu de best geinformeerde bladen in Nederland de Gouverneur der Nederlandse Antillen doodverven als de nieuwe minister van binnenlandse zaken, bezitsvorming en Publiek rechtelijke Bedrijfsorganisatie, is daarmede onze veronderstelling op 26 september j.l., de dag dat de heer Struycken plotseling naar Nederland vertrok, in het algemeen bewaarheid.

Het is bekend, dat Prof. Romme de eerste man was, die voor de zware post van binnenlandse zaken in aanmerking kwam. Deze bleek echter ondanks de grote aandrang die op hem werd uitgeoefend, niet bereid in het te vormen ministerie zitting te nemen.

Hij bracht zelf een kandidaat in de persoon van Gouverneur Struycken naar voren en vond deze ten slotte bereid de KVP-vakature in het ministerie te bezetten.

Het schijnt wel zo goed als zeker, dat overzeese rijksdelen voorlopig — dat wil zeggen: enige jaren — door ir. Staf van oorlog en marine zal worden behartigd.

Wat er na die tijd mee zal gebeuren, is uiteraard nog niet te bezien. Het is wel bekend, dat Prof. Romme er steeds een voorstander van geweest is, het aan binnenlandse zaken te koppelen. Mocht hiertoe te zijner tijd worden besloten, dan blijft mr. Struycken toch nog bemoeienis hebben met de Nederlandse Antillen, zij het in een geheel ander opzicht en onder geheel verschillende omstandigheden.

BRITS VOORSTEL AANGENOMEN

Suez-debat in Veiligheidsraad 48 uur uitgesteld

Westelijken spreken met Egypte

New York. — De Veiligheidsraad heeft dinsdag het Britse voorstel om de besloten vergadering over de Suez Kanaal kwestie 48 uur uit te stellen aangenomen. Hierdoor wordt de weg vrij gemaakt voor besprekingen van de Westelijke mogendheden met de Egyptische minister van buitenlandse zaken.

Deze besprekingen zijn inmiddels in klein comité aangevangen.

Toen bekend werd dat de partijen in kleine kring besprekingen gaan houden, toonde men zich in kringen der Verenigde Naties gematigd optimistisch.

In Westelijke kringen hoopt men dat Egypte de basis zal aangeven, waarop het over een regeling wil onderhandelen. Volgens deze kringen zouden de Verenigde Staten en Engeland bereid zijn naar het Egyptische standpunt te luisteren, maar Frankrijk — zo zeide men — wil nog geen stap doen die Nasser op de een of andere manier zou kunnen helpen. Vermoedelijk treedt Hammerskjoeld op als bemiddelaar.

Het overleg in de Veiligheidsraad zal morgen worden voortgezet.

Over onderwijs moeilijkhedeen

Prof. VAN HOUTE zal Surinaamse regering van advies dienen

Voor het taalprobleem bestaat maar één oplossing: EENHEID!

Willemstad. — Professor dr I. C. van Houte, pedagoog, hoogleraar aan de fakulteit der politieke en sociale wetenschappen der Gemeentelijke Universiteit te Amsterdam, vertoeft momenteel op doorreis van Suriname naar Nederland enkele dagen met zijn echtgenote op ons eiland. Gisteravond heeft de Surinaamse Gemeenschap op Curaçao met hen kunnen kennis maken tijdens een lezing, die in de club J.P.F. door de professor werd gehouden, 's middags was er reeds een zeer interessante persconferentie geweest en in de loop van deze week zal prof. Van Houte door zijn lezingen in diverse kringen nog meer bekendheid op het eiland verwerven.

De kennismaking met deze hoogleraar is een bijzondere, een bijzonder prettige ervaring. Wanneer de Surinamer dan al mag menen veel van zijn land af te weten, dr Van Houte laat hem ongetwijfeld versteld staan van de kennis over het land, die hij opdeed in het korte tijdsbestek van slechts drie maanden. Er zullen weinig Surinamers zijn, die hun land zo van alle kanten hebben bekeken en bestudeerd en op zoveel plaatsen geweest zijn als prof. Van Houte. Kwam dit reeds gistermiddag tijdens de persconferentie naar voren, 's avonds na de voordracht van de hoogleraar werd het geestdriftig bevestigd door de vrij talrijke Surinamers, die naar J.P.F. gekomen waren.

De studiereis, die prof. Van Houte naar Suriname gemaakt heeft, is in opdracht geweest van de Surinaamse regering en wel voor het samenstellen van een rapport en het geven van advies over het onderwijs in het algemeen en het buitengewoon onderwijs in het bijzonder.

Het onderwijs

Want het is — en dat mag gerust gezegd worden — met dat onderwijs in Suriname nog niet in kannen en kruiken en dan wordt hiermee speciaal bedoeld de opbouw en het systeem van het onderwijs. Het is — dit alles natuurlijk volgens de mening van de hoogleraar — nog te veel afgestemd op het Nederlandse onderwijs. Op zichzelve is dat niet zo verwonderlijk, omdat de onderwijskrachten voor het overgrote deel uit Nederland zijn gerekruteerd en de eigen Surinaamse onderwijsmensen een Nederlandse opleiding kregen.

Toch biedt dit ongewenste en eigenlijk onjuiste aspekten. Totdat onlangs de nieuwe door de Nederlandse literator Anne de Vries geschreven en door de Nederlandse illustratrice Corry van der Baan van tekeningen voorziene leesboekjes over Suriname verschenen, moest men het op de scholen stellen met de Nederlandse leesboekjes — dat wil zeggen de op de Nederlandse scholen gebruikelijke. De moeilijkheden liggen voor de hand: de verhalen over het polderland, over de sneeuwbalfestijnen en vele andere handelen over voor het Surinaamse kind schier onvoorstelbare zaken. Hoewel dan de mening over de nieuwe zojuist genoemde leesboekjes verdeeld zijn, betekenen zij onmiskenbaar reeds een grote verbetering.

Een ander groot probleem is dat van het buitengewoon onderwijs, dus aan geestelijk of lichamelijk afwijkende kinderen en dat van het vakonderwijs. De mogelijkheid tot het geven van buitengewoon onderwijs is in Suriname niet geheel afwezig, maar staat nog wel geheel aan het begin. Ook daaraan dient het nodige te worden gedaan en dat is geen geringe opgave. Een belangrijke moeilijkheid is daarbij de beantwoording van de vraag, waar de grens moet worden getrokken tussen gewoon en buitengewoon onderwijs, dat wil zeggen: de noodzaak ervan.

Vakonderwijs

Vooral tijdens zijn causerie in J.P.F. heeft prof. Van Houte het een en ander verteld over de noodzaak van het vakonderwijs. Voor een juiste ontwikkeling van de rijst- en de cocos-kultuur dient een landbouwschool te worden ingesteld en de industriële ontwikkeling van het land eist de bouw van technische scholen.

Dit alles zijn voor Suriname zware financiële en organisatorische opgaven. Toch is de hoogleraar er van overtuigd, „dat het er allemaal zal komen". Het is zijn opdracht geweest om over de bestaande toestanden rapport uit te brengen — hetgeen uiteraard nog moet geschieden — en van advies te dienen. Wanneer dit gebeurd zal zijn, is het woord aan de regering van Suriname. Wat zal zij met het advies van prof. Van Houte doen? Wanneer men de bekwaamheid en het enthousiasme van dr Van Houte kent en vertrouwen stelt in het beleid van de Surinaamse regering, is slechts één antwoord op die vraag mogelijk: het advies opvolgen voor zover zulks binnen de mogelijkheden ligt.

Een derde interessant punt, dat de inlider dinsdagavond onder de aandacht bracht, is dat van de taalverdeeldheid. Na een uitvoerig betoog, gestaafd met feiten en voorbeelden, konkludeerde spreker, dat er voor Suriname, wat dit betreft, maar één mogelijkheid is: er moet taaleenheid komen, zelfs met voorlopige terzijdestelling van aan andere plaatselijk gebruikte talen verbonden kultuur. Dit om een gemeenschappelijke kultuur op te bouwen, die tot een aanvaardbaar niveau kan worden opgeheven. Immers: wanneer een land meertalig blijft, gaat het kultureel ten onder aan een door de inwoners onvolkomen beheersen van deze veelheid.

Het is overduidelijk gebleken: prof. en mevr. Van Houte zijn in de korte tijd, die zij in Suriname hebben doorgebracht — intensier beleefd, is een betere uitdrukking — van het land gaan houden. Hetgeen een reden te meer is om aan te nemen, dat het rapport, dat binnenkort uit de pen van prof. Van Houte zal vloeien, met liefde voor het land en dus met de beste intenties naast een zeer grote kennis van zaken, wordt geschreven. Advies vragend Suriname had het moeilijk beter kunnen treffen.

PASTOOR A. FRUNT onder grote belangstelling ter aarde besteld

Kerk van Suffisant was vol biddende gelovigen

Willemstad. — Onder buitengewoon grote belangstelling is gistermiddag het stoffelijk overschot van pastoor A. Frunt, in leven pastoor van Suffisant, op de katholieke begraafplaats aan de Roodeweg ter aarde besteld. Niet alleen in de parochiekerk te Suffisant, vanwaar de lijkstoet vertrok, doch ook op het kerkhof, waar het stoffelijk overschot te ongeveer vijf uur in het priestergraf werd bijgezet, hadden zeer vele parochianen, vertegenwoordigers van de verschillende nationaliteiten, afgevaardigden van verenigingen, alsmede autoriteiten en alle confraters van wijlen pastoor Frunt zich verzameld ten einde de overledene de laatste eer te bewijzen.

Aandoenlijk was het de grote menigte gelovigen in de parochiekerk van Suffisant verzameld te zien op het ogenblik, dat aldaar de begrafenisplechtigheid met de plechtige absoute een aanvang nam. Alle nationaliteiten, doch vooral de Portugesen waren in groten getale vertegenwoordigd. Daaruit bleek wel duidelijk wat de overleden zieleherder voor deze mensen betekend heeft en hoezeer zij zijn plotseling heengaan uit hun midden betreurden.

De absoute werd verricht door de Hoogeerw. Pater Vicaris L. van Rooy met assistentie van pastoor Th. Barthel van Groot Kwartier en kapelaan J. Berlage van Pietermaai. Kapelaan Berlage is een klasgenoot van de overledene, die tijdens de ziekte van wijlen pastoor Frunt in de parochie Suffisant waarnam.

Een grote stoet auto's begaf zich hierna op weg naar de stad. Aan de ingang van het kerkhof Rode Weg werd de lijkkist op een baar geplaatst en door een zestal fraters van Tilburg door het middenpad naar het kapelletje bij het priestergraf gedragen. Achter de lijkbaar volgden, behalve de dienstdoende priesters, de Hoog Eerw. Pater Provicaris Apostolicus M. Huisman, de heer G. G. J. W. Frohn, adjudant van Z. Exc. de Gouverneur namens deze, de heer I. C. Debrot, lid van de Staten der Ned. Antillen, de heer L. A. L. Weeber, de heer E. Dankmeijer, de heer C. Grootens, de heer Noel en verder een groot aantal vertegenwoordigers van verenigingen en parochiële instellingen.

Alle confraters van de overledene en veel fraters en broeders volgden even eens de lijkbaar. Opvallend veel bloemstukken werden in de stoet meegedragen.

Nadat de Hoog Eerw. Pater Vicaris van Rooy de bijzetting had verricht, tijdens dewelke een paterskoor onder leiding van de Z. E. Pater Cl. Lamers de liturgische gezangen zong, sprak de Vicaris een kort woord van dank namens de familie, de confraters en de parochie en beval hij de ziel van de overledene in aller gebeden aan.

Fraters van Tilburg dragen het stoffelijk overschot van pastoor Frunt naar zijn laatste rustplaats in het priestergraf van de katholieke begraafplaats aan de Rodeweg.

Vice-adm. Pröper naar Ned. Antillen

Willemstad. — Vice-admiraal H.H.L. Pröpper, bevelhebber der zeestrijdkrachten en chef van de marinestaf, zal — onvoorziene omstandigheden voorbehouden — van 17 tot 27 oktober a.s. een bezoek aan de Nederlandse Antillen brengen.

Bus in ravijn in Venezuela: 19 doden

Caracas. — Tussen de plaatsen Valera en Trujillo is een autobus in een 100 meter diepe ravijn gereden. Er zijn 19 van de passagiers gedood en 22 gewond, waaronder verscheidenen ernstig.

Wijzigingen in K.L.M.-leiding

Amsterdam. — Wegens het bereiken van de pensioengerechtigde leeftijd is per 1 november as. aan de heer F. von Balluseck eervol ontslag verleend in zijn funktie van plaatsvervangend president-directeur en hoofd van het directoraat vervoer van de K.L.M. Men heeft hem echter bereid gevonden om de directie nog een jaar als adviseur terzijde te staan. Het scheidende hoofd van het directoraat vervoer wordt opgevolgd door drs J. M. V. van der Ploeg, eveneens plaatsvervangend president-directeur en tot dusver hoofd van de directie financiën en administratie. In het directoraat vervoer wordt de verkoopsfunktie geplaatst onder leiding van onderdirecteur J. C. van der Kloot, onder wie drie verkoopleiders optreden, namelijk onderdirecteur B. G. van Os van Delden voor Europa, Afrika, het Nabije-, het Midden- en het Verre Oosten, de heer J. F. van Oldenborgh voor de Amerika's en drs D. S. J. de Boer voor het vrachtvervoer, bijzondere vluchten en postvervoer.

De heer Van Oldenborgh werd per 1 november tevens tot onderdirecteur benoemd. Met het toezicht op de algemene leiding van de buitenlandse vestigingen wordt belast de onderdirecteur V. H. L. Dubourcq, thans nog directeur van het Caraibische bedrijf, die op 1 november naar Nederland terugkeert.

Nederlandse geleerden naar de Antillen

Voor biologische onderzoekingen

's-Gravenhage. — De Wusono heeft bijstand verleend bij de uitzending van de volgende personen. Dezer dagen zal op Curacao aankomen ir R.H. Cobben, assistent aan het laboratorium voor entomologie aan de landbouwhogeschool te Wageningen. Hij vertrok half september naar Trinidad, waar bij het Imperial College of Tropical Agriculture bezocht. Hij zal op Curacao en andere eilanden van de Nederlandse Antillen een studie maken van wantsen en cicaden van circa acht maanden. De uitzending geschiedt onder wetenschappelijk auspiciën van de natuurwetenschappelijke studiekring voor Suriname en de Nederlandse Antillen.

Dr. L.B. Holthuis, conservator van het Rijksmuseum voor natuurlijke historie te Leiden, vertrekt 25 oktober met de K.N.S.M. naar Curacao om daar en op andere eilanden van de Nederlandse Antillen gedurende circa vijf maanden een studie te maken van garnalen, kreeften en krabben en er een verzameling van te maken. Deze uitzending geschiedt onder wetenschappelijk auspicien van het Caraibisch marinebiologische instituut te Willemstad.

Eveneens onder wetenschappelijke auspicien van Carmabi vertrekt [illegible] november voor circa acht maanden daarheen dr A.C.J. Burgers, werkzaam op het zoologisch laboratorium van de Rijksuniversiteit te Utrecht. Hij zal in de Nederlandse Antillen een endocrinologisch onderzoek verrichten over de kleurwisseling bij enkele tropische zeedieren. In het bijzonder zal hij aandacht wijden aan de hormonale regulatie bij de zg. wenkkrab. Dit onderzoek geschiedt hoofdzakelijk in het laboratorium van Carmabi.

CURACAO

Lezing over Atlantis voor Alliance Française

Willemstad. — Morgenavond te 20.30 uur, zal Monsieur B. Havard-Duclos, lid van de Caraïbische Commissie, een lezing geven over l'enigme de l'atlantide. A la recherche des civilisations englouties. Het raadsel van de Atlantide, in het Nederlands "Atlantis" genaamd, is nog steeds een veel omstreden probleem. Het zou een mytisch iland, of volgens sommigen zelfs een werelddeel geweest zijn, gelegen ten Westen van Gibraltar. Het zou een rijk en ontwikkeld gebied geweest zijn, dat door de zee zou zijn verzwolgen, en waarop Plato's mededelingen omtrent een in de zee verdwenen rijk betrekking zouden hebben. Ook al in de Oudheid trok men dit echter zeer in twijfel en beschouwde men het als een verdichtsel. Zo veronderstelt men ook dat de Azoren, Madeira en de Canarische eilanden de laatste resten van deze verdwenen beschaving zouden zijn. Tot op heden is het voor de wetenschap nog steeds een onopgelost probleem, dat echter veel stof heeft opgeleverd voor romanschrijvers.

M.B. Havard-Duclos zal dit probleem behandelen in een lezing die hij morgen zal houden. De lezing vindt plaats in het Clubgebouw Emmakerk op Rio-Canario.

Verbouwing in West-End

Willemstad. — Gedurende ongeveer vier maanden is in de bioscoopzaal van West-End een verbouwing aan de gang. Bij de invoering van het widescreen werd namelijk het scherm meer naar de zaal toe geplaatst, omdat men dacht, dat dit beter resultaat zou opleveren. Deze opvatting is evenwel onjuist gebleken, terwijl tegelijkertijd een belangrijk aantal zitplaatsen wel niet geheel verloren ging, maar voor de gebruikers ervan toch minder prettig werden, gezien de zeer geringe afstand tot het doek. De thans onderhanden zijnde verbouwing is er op gericht om het scherm ongeveer 5 meter achteruit te plaatsen. Men is thans zover, dat vandaag dit scherm zelf wordt verplaatst, om welke reden er vanavond in Wes-End dan ook geen voorstelling is. Men verwacht wel gereed te zijn voor de tijd van de voorstelling, maar een kleine vertraging zou hierin verandering kunnen brengen en men wil het publiek liever niet teleurstellen.

Nog even geduld!

Willemstad. — De Gran Revista Musical: „De todo un poco" van Romualdo Hanst komt 13 november a.s. op de planken van Roxy en niet a.s. zaterdag zoals eerder gemeld is. De liefhebbers zullen dus nog even geduld moeten hebben. Wij kunnen al wel verklappen, dat de bekende conjunto's „Lluvia Musical" en „Jovenes del Caribe" van de partij zullen zijn, evenals de clown Mondongo.

EMMASTAD

WACHTDIENSTEN

C. P. I. M.

Telegram Afdeling:
Van 07.00 — 23.30 kantoor tel: 2307
Van 23.30 — 07.00 B. J. Lubbers tel: 3353

Personeel Afdeling:
J. D. Plantijn, Punta Cardónweg, 2 tel. 43351
B. g. g. nad. inl: tel: 2400

Materialen Afdeling:
M. K. A. v. Kicken tel: 2136

C. S. M.

Rederij:
C. de Rooy tel. 2076

Scheepsagentschap:
Van 07.30 — 12.00 van de 13.00 — 18.00 kantoor tel: 2458—2551
19.00 — 23.00 en van 08.00 — 08.00 G H van Leeuwen tel. 2054

Dok Afdeling:
16.30 — 1.00 tel. 2276—2098;
Van 1.00 — 07.30 G. Kreffer tel: 2493

Theather Asiento:
Geen Voorstelling

HET SUEZDEBAT IN DE VEILIGHEIDSRAAD

Dulles: Eenzijdig beheer is economisch „ZWAARD VAN DAMOCLES"

Goede mogelijkheid voor vreedzame regeling

New York. — Volgens minister John Foster Dulles ligt de kern van het Suezprobleem in het aanvaarden van het beginsel, dat er een systeem moet zijn om te verzekeren, dat het kanaal niet kan worden gebruikt als instrument van nationale politiek door enig land. „Indien Egypte dit simpele en rudimentaire beginsel van billijkheid aanvaardt — aldus Dulles, die sprak bij de voortzetting van het Suezdebat in de Veiligheidsraad — dan geloof ik, dat de ondergeschikte vraagstukken kunnen worden opgelost. Wordt evenwel dit beginsel afgewezen, dan is het moeilijk een nuttige rol voor een onderhandelingsorgaan te voorzien. Onder deze omstandigheden is het inderdaad moeilijk enigerlei regeling te voorzien in overeenstemming met de beginselen van billijkheid en van het internationaal recht".

Zoals gemeld, stelde de Egyptische minister van buitenlandse zaken, dr. Fawzi, gisteren de oprichting voor van een „onderhandelingsorgaan van redelijke omvang". Zijn Russische collega, Sjepilof, bepleitte daarna de „wenselijkheid" van de oprichting van een onderhandelingsraad van zes of acht landen.

Dulles maakte opnieuw zijn voornemen bekend om te stemmen voor de Engels-Franse resolutie, waarin de raad verzocht wordt aan te bevelen, dat Egypte zal onderhandelen over de instelling van internationaal beheer van het kanaal. Rusland heeft gedreigd zijn veto over de resolutie uit te spreken, indien zij in stemming wordt gebracht.

Dulles zei ervan overtuigd te zijn, dat geen land, dat in de raad vertegenwoordigd is, anders dan vriendschappelijke relaties met Egypte wil onderhouden. De regeling, die wordt voorgesteld door de kanaalgebruikers, die ruim 90% van het verkeer door het kanaal vertegenwoordigen, zou volgens Dulles het welzijn van Egypte bevorderen. De mogelijkheden van een vreedzame regeling noemde Dulles „goed". Hij legde er de nadruk op, dat de „landen, die diep gegriefd en in gevaar gebracht zijn" door de Egyptische nationalisatie van het kanaal, niet met geweld hebben gereageerd.

Wat betreft het argument van de Egyptische „soevereiniteit" merkte de Amerikaanse bewindsman op, dat het kanaal inderdaad door wat nu Egypte is loopt en in deze zin „Egyptisch" is. „Maar — vervolgde spreker — het kanaal is niet en is nimmer geweest een interne aangelegenheid van Egypte, waarmee Egypte kon doen en laten wat het wil". Indien het kanaal door enigerlei regering, die het feitelijk beheert, gebruikt zou worden als een instrument van nationale politiek, dan zou het onherroepelijk een internationale twistappel zijn. Geen enkel land, dat van het kanaal afhankelijk is, zou zich dan veilig voelen. Zij zouden alle, behalve het beherend land, gedoemd zijn onder een economisch „zwaard van Damocles" te leven. Dat zou een ontkenning zijn van de conventie van 1888 en schending van zowel recht als wet. Als men recht van de politiek van elk land, aldus Dulles.

Koca Popovic, de Joegoslavische minister van buitenlandse zaken, die het debat dinsdag opende, verwierp de Engels-Franse resolutie, die naar hij zeide aan het feit scheen voorbij te gaan, dat de daarin vervatte voorstellen reeds onaanvaardbaar waren gebleken voor de partij, die er het direktst bij betrokken is, namelijk Egypte. Bovendien verraadt de resolutie de neiging om eenzijdig vooruit te lopen op een regeling, die alleen door onderhandelingen kan worden bereikt op basis van gelijkwaardigheid. Hij sprak daarom het vertrouwen uit, dat de uitslag der beraadslagingen in de Veiligheidsraad van dien aard zijn, dat de Engels-Franse resolutie niet in stemming hoeft te worden gebracht.

Popovic steunde een voorstel van de Belgische minister Spaak, geopperd tijdens het debat van gisteren, om een oplossing te zoeken voor de velerlei practische kwesties, die met het kanaal in verband staan, door middel van verdragen. Hij zei te geloven, dat het voorstel van Sjepilof om een speciale commissie te benoemen, overweging waard is om mogelijk de gedachten te wil laten wedervaren, moet het beheer van het kanaal gescheiden zijn bepalen. Volgens Popovic was er geen grond voor de stelling, dat de Suezkanaalmaatschappij een internationale status genoot en dat de Egyptische regering daardoor het recht miste om haar te nationaliseren. Bij de nationalisatie van de maatschappij, aldus spreker, ging de Egyptische regering volslagen te werken binnen de sfeer van haar binnenlandse bevoegdheid. Het was diep jammer, dat de zaak de aspecten van een crisis had aangenomen, waarbij de Veiligheidsraad in de arm moest worden genomen, in het bijzonder daar zij scherp afsteekt tegen het overigens beter wordende klimaat der internationale betrekkingen aldus Popovic.

Studiekring voor moderne muziek

Willemstad. — De studiekring voor moderne muziek houdt op zondag 21 oktober, ten huize van de Heer en Mevrouw Fransen, Castorweg 13, een avond, waarop een eenvoudig overzicht zal worden gegeven van de evolutie van melodie en harmonieleer sinds de middeleeuwen tot op heden, benevens een kort overzicht over de vormleer, dit alles met verklaring van de terminologie en geïllustreerd met muziekvoorbeelden. De samenstellers zijn: Hans van den Berge, Chr. Engels en B. de Jong.

Het is de bedoeling van dit programma een tape-opname te maken, zodat het steeds voor beluistering beschikbaar is.

Vliegtuigbewegingen

Plesman Luchthaven. — Het KLM-toestel, dat de 7e uit Curaçao naar Amsterdam vertrok, arriveerde daar de 8e om 21.37 uur plaatselijke tijd. Het toestel van de 7e uit Amsterdam arriveerde de 9e om 21.22 uur op Curaçao.

Reclasseringsmoeilijkheden ook in Suriname

Het Surinaamse dagblad „De Tijd" schreef onder de kop „Reclassering" het volgende:

„Met niet weinig nieuwsgierigheid hebben wij in „Amigoe di Curaçao" onder de kop „Reclassering werkt met ontoereikende middelen" een artikel glezen, waarin ronduit wordt gezegd, dat honderden Curaçaose jongens opgroeien voor galg en rad.

Waar ook in ons land het probleem van de jeugdcriminaliteit van ogenblikkelijk belang is; waar deze criminaliteit angst wekkende vormen begint aan te nemen; waar de bestrijding ervan zich beperkt tot opname in een der opvoedingsgestichten, een vermaning van de reclasseringsambtenaar of het opleggen van een straf; waar het particulier initiatief de ogen gesloten houdt voor dit nu al zo brandend probleem — zouden wij evenals Amigoe een artikel met dezelfde strekking en onder dezelfde kop kunnen schrijven.

Wij zullen het evenwel niet hebben over deze groeiende criminaliteit onder onze jeugd, maar volstaan vandaag met te constateren, dat 1. de Reclassering te weinig bevoegdheden heeft en 2. de bezetting van deze dienst nog heel ver af is van het minimum vereiste.

Ontegensprekbaar is het, dat de Dienst der Reclassering in de bestrijding van de jeugd criminaliteit, een belangrijke taak heeft. Wanneer men dan als eis wil stellen dat deze taak naar behoren wordt vervuld, dan moet men begrip tonen voor de moeilijkheden waarmede de dienst heeft te kampen en de nodige fondsen beschikbaar stellen. Ons is bekend, dat hoogst belangrijke zaken om zich goed van zijn taak te kunnen kwijten deze dienst geheel ontbreken. En dan: bij deze dienst zijn te werk gesteld een ambtenaar, twee assistenten en een klerk. Deze 4 mensen, waarvan — de anderen willen wij heus niets te kort doen — slechts de ambtenaar zich kan beroepen op enige kennis omtrent de psychologie en wat daarnevens voor iemand bij een reclasseringsinstelling noodzakelijk moet worden geacht, moeten dan alle reclasseringswerk in Suriname doen. Hoogst onbegrijpelijk en onverantwoord.

Neen, om deze jeugd op te vangen en zo te leiden, dat zij geschikt wordt een werkzaam aandeel te hebben in het arbeidsproces en daardoor in de welvaartsvorming van ons land moet men de hele opzet van de Dienst der Reclassering veranderen. Wij geven in overweging NU te beginnen."

Nederlands Hoger Onderwijs

Aantal studenten in Nederland zal in 1970 tot 56.000 stijgen

Oorzaak: Toename bevolking en gestegen studie-ambitie

's-Gravenhage. — Het aantal studenten in Nederland was na 1945 tweemaal zo groot als voor de ... wereldoorlog. Het Centraal Bureau voor de Statistiek heeft thans een uitgave het licht doen zien, Berekeningen omtrent de toekomstige omvang van het Nederlandse Hoger Onderwijs en de aantallen afstuderenden, 1956 tot 1970, waaruit valt af te leiden, dat er rekening mee moet worden gehouden dat het aantal studenten verder zal gaan stijgen namelijk van 29.000 in 1955 tot 56.000 in 1970. Het zal dus in de komende jaar vrijwel opnieuw verdubbelen.

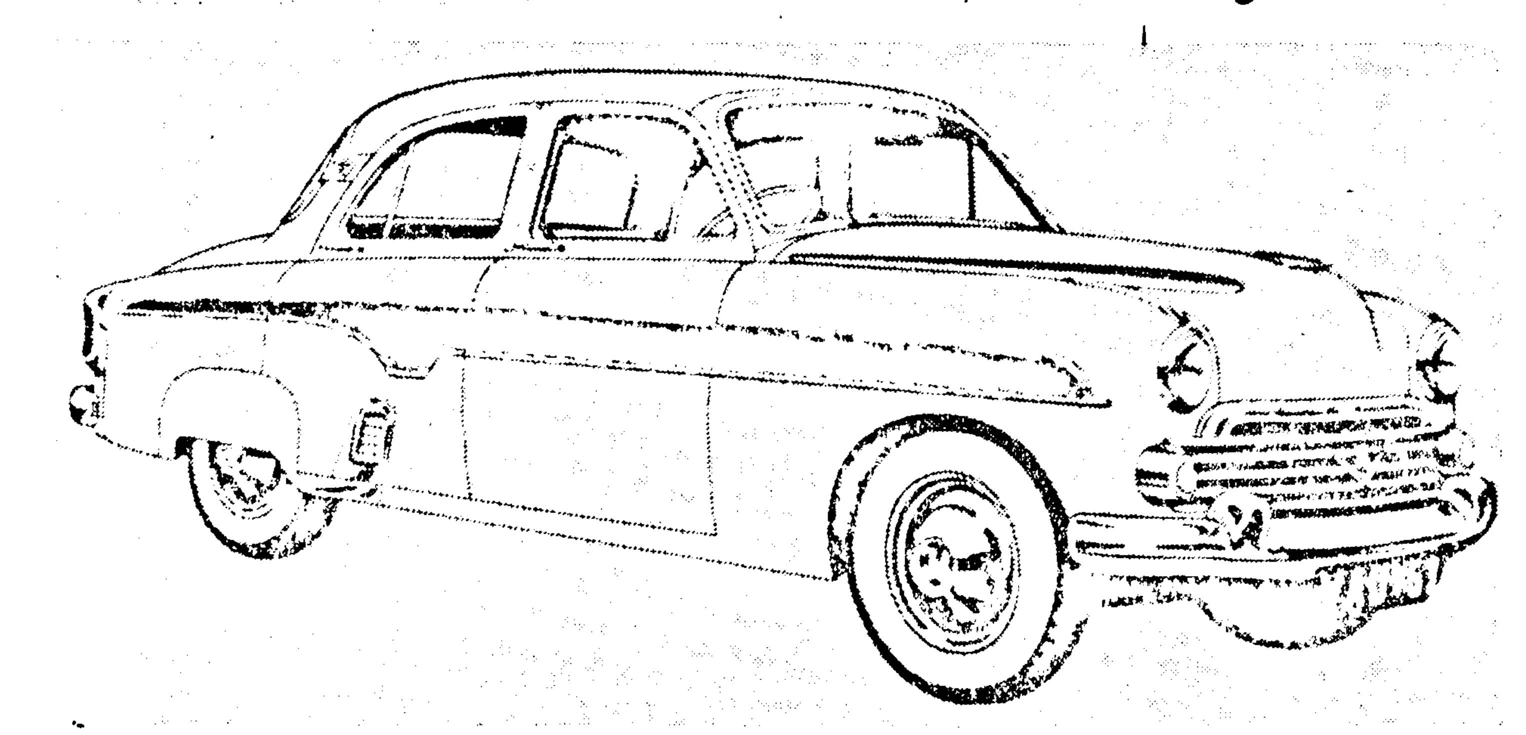
Aan personele en materiële voorzieningen zal daarvoor bij het hoger onderwijs in deze periode ten naastenbij andermaal moeten worden opgebouwd. Wat er thans is, de berekeningen van het Centraal Bureau voor de Statistiek zijn geen voorspellingen. Zij berusten op een konsekwent „doorrekenen" van gegevens, welke thans reeds bekend zijn: de aantallen leerlingen, welke de Lagere School bezoeken; de percentages van hen is na voltooiing van het Lager Onderwijs naar het V.H.M.O. gaan; het aantal gediplomeerden, dat uit de leerlingen bij het V.H.M.O. voorkomt; en het percentage dat daarvan gaat studeren. Maatschappelijke ontwikkeling kunnen de belangstelling voor het V.H.M.O. en de studielust der gediplomeerden beinvloeden. Tot dusver namen deze eerder toe dan af, zodat het schynt, dat de berekeningen van het C.B.S. veeleer het karakter van een minimum- dan van een maximum-raming hebben.

Neemt men aan, dat de thans optredende ontwikkeling zich op zijn minst globaal zal continueren, dan kan men deze veronderstelling ook voor de onderdelen huldigen. Het aantal eerstejaarsstudenten zal dan toenemen van bijna vijfduizend in 1955 tot bijna negenduizend in 1970, waaronder bijvoorbeeld bij letteren en wijsbegeerte een stijging van zeshonderd tot 1100, bij technische wetenschappen (Delft en Eindhoven) van negenhonderd tot 1700 eerstejaars. Bij een gelijkblijvende gemiddelde studieduur zal dit leiden tot in totaal negenduizend medische studenten in 1970 (thans 5600), eveneens negenduizend wis- en natuurkundigen (4200), 3500 juridische (2500), zesduizend economische (3100) en bijna elfduizend technische studenten (vijfduizend). Maar ook tweeduizend psychologie-studenten (nu reeds 1100), bijna zevenduizend literaire (drieduizend) en bijna drieduizend in de sociale wetenschappen tezamen met de politieke en sociale wetenschappen (1300). De in de laatste jaren opgetreden verschuivingen in de belangstelling voor de onderscheiden studierichtingen, die in de huidige omvang van de verschillende faculteiten nog doorwerken, zijn de oorzaak, dat vergeleken met thans het aantal studenten in sommige faculteiten meer dan verdubbelt en in andere in mindere mate toeneemt.

Aannemende, dat het studierendement gelyk blyft, kan ook worden vastgesteld hoeveel academici al deze studenten zullen opleveren. Ook hier geldt dat de thans afsturenden goeddeels nog afkomstig zijn uit de eersne na-oorlogse studentengeneraties (van zeer variërende omvang), zodat de vergelijking van de aantallen in 1954 en in 1975 geen verdubbeling behoeft te zien te geven. De 190 thans afsturenden in de literaire faculteit zullen rond 1975 vijfhonderd zijn geworden, de 350 doctorandi wis- en natuurkunde 750, de 650 artsen 850, de zeshonderd afstuderende technische ingenieurs ruim 1100.

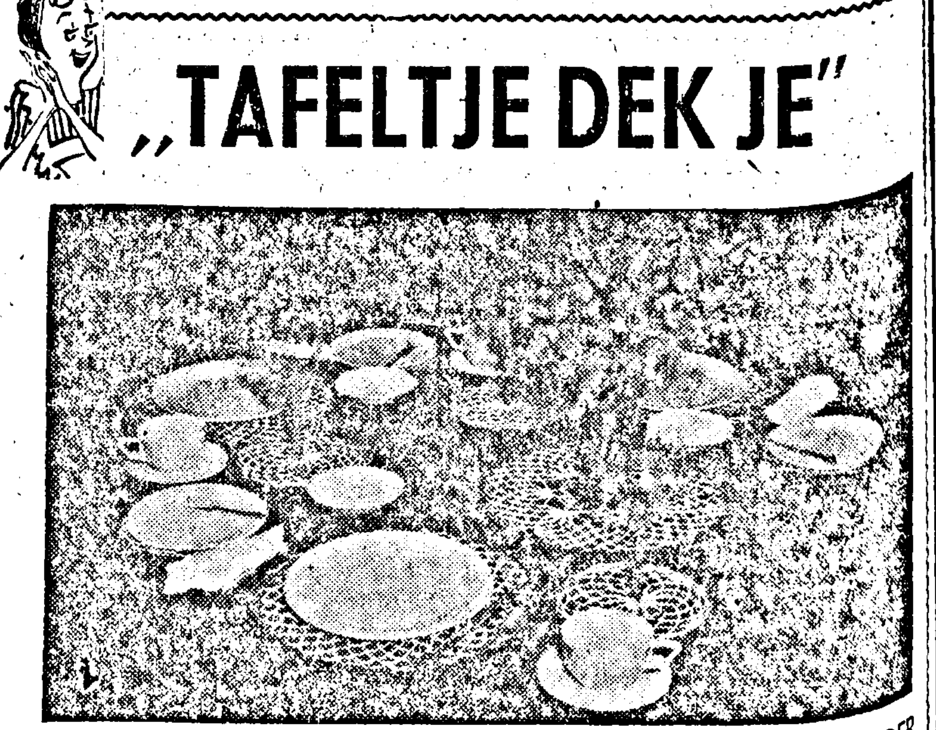
De verklaring van deze verschijnselen ligt eensdeels in de, in vergelijking met de vooroorlogse jaren sterk in omvang gegroeide geboorte-generaties, anderdeels in de — reeds genoemde-sterk gestegen toeloop naar het V.H.M.O. Het omstreeks 1970 (studenten) resp. omstreeks 1975 (afstuderenden) te verwachten peil in de daaropvolgende tien à vijftien jaar zal waarschijnlijk gehandhaafd blijven; in de jaren na 1985 mogen als gevolg van het cumulerend effect van de bevolkingsgroei zelfs nieuwe stijgingen worden verwacht.

De nieuwe Vauxhalls zijn uit

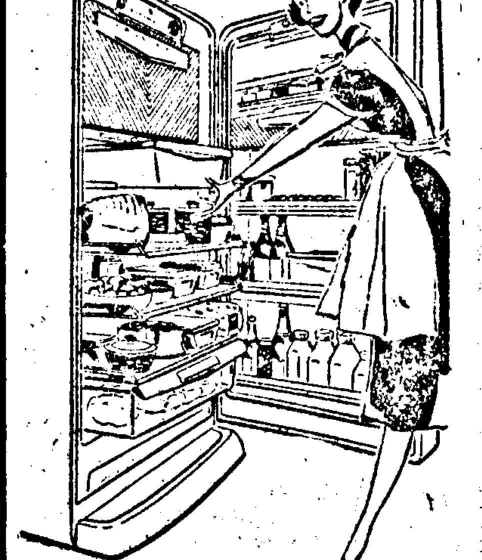

De modellenserie van Vauxhall is met twee nieuwe edities vergroot. Het zijn beide combinatiewagens welke de naam dragen van „Grosvenor Estate" en „Dormobile Estate". Beide zijn bestemd om ook als slaapwagen te worden gebruikt, waartoe men niets anders heeft te doen dan de zittingen voor dit doel neer te klappen. Bij de Dormobile is gebruik gemaakt van staal en fibre glas. Beide modellen hebben als krachtbron de VELOX zescilinder motor.

Ander nieuws van VAUXHALL is dat de Wyvern, Velox en Cresta voor wat de 1957-modellen betreft, aanzienlijk zijn verfraaid niet alleen, maar ook voor wat de motoren aangaat een verhoogde compressieverhouding hebben gekregen, n.l. van 7,3: 1 tot 7,7: 1 en voorzien zijn van een Zenith carburator. Het uiterlijk is eveneens gewijzigd, onder meer door een nieuwe radatorgrille, nieuwe kleurcombinaties en een combinatie van achterlamp, stoplicht, reflector en richtingaanwijzer in de geest als wij van Amerikaanse wagens gewend zijn. De ruitenwissers werken elektrisch en kunnen op twee snelheden worden ingesteld. Ook de snelheidsmeter op het instrumentenbord verraadt de nauwe band welke bestaat tussen VAUXHALL en GENERAL MOTORS, hetgeen wil zeggen dat hij de vorm heeft van een ronde schijf; de wijzer is echter vervallen, doordat een rode straal de snelheid aangeeft.

Het Onderwijs in Nederland

Ook aan het Middelbaar Onderwijs besteedt regering grote zorg

IV

Om aan byzondere scholen voor M.O. onderwijs te geven, moet de leraar de akte van bekwaamheid volgens de wet hebben en tevens in het bezit zijn van een getuigschrift van goed zedelijk gedrag: de voorwaarden dus, die ook voor het openbaar M.O. worden gesteld. Aan de besturen van bijzondere hogere burgerscholen met vier- of vijfjarige cursus, middelbare scholen voor meisjes, handelsdagscholen en handelsavondscholen kan door het Rijk subsidie worden toegekend.

De nieuwe subsidieregeling voor het V.H.M.O. op 5 juli 1955 door de Eerste Kamer aangenomen, komt in het kort op het volgende neer:

1. Volledige vergoeding van salarissen en sociale lasten;
2. Volledige vergoeding van huur en erfpacht;
3. Volledige vergoeding van de kosten van aanschaffing van meubilair, van leer- en hulpmiddelen en schoolbehoeften in verband met eerste inrichting of uitbreiding;
4. Volledige vergoeding van de kosten van onderhoud en exploitatie, voor de dagscholen tot maximaal het bedrag dat in het betreffende jaar ter bestrijding van deze uitgaven wordt besteed voor een Rijksschool van overeenkomstige grootte, voor de handelsavondscholen tot maximaal het bedrag der door de minister goedgekeurde kosten;
5. Volledige vergoeding van rente en aflossing van de door de minister goedgekeurde lening, aangegaan ter financiering van de kapitaalsuitgaven.

Om voor het subsidie in aanmerking te komen, eist de wet, dat aan een groot aantal voorwaarden wordt voldaan. De voornaamste zijn de volgende:

De school staat onder bestuur van een instelling, stichting of rechtspersoonlijkheid bezittende vereniging. De instelling en het bestuur zijn onafhankelijk van het aan de school verbonden personeel. Het leerplan wordt de minister overgelegd. Voor wat betreft hogere burgerscholen wordt voldaan aan de toelatingseisen vastgesteld voor het openbaar onderwijs. Op de bijzondere H.B.S.-en, middelbare meisjesscholen, handelsdagscholen en handelsavondscholen worden in de eerste plaats de vakken onderwezen, die voorgeschreven zijn voor overeenkomstige openbare scholen; daarnaast godsdienstonderwijs en die extra-vakken, waarvan de minister heeft medegedeeld, dat tegen het verlenen van subsidie geen bezwaar bestaat. De minister wordt jaarlijks de rooster van lesuren toegezonden. Dezelfde wettelijke eis ten aanzien van de akten van bekwaamheid voor het hoofd en de leraar aan openbare instellingen van M.O. gelden voor bovengenoemde bijzondere scholen, tenzij de minister voor enig vak tijdelijk een uitzondering heeft toegelaten. Bezoldiging van directeur en leraars en beambten is onderworpen aan de goedkeuring van de minister. Er is een commissie van beroep, waarvan de samenstelling bij de wet is geregeld.

Het schoolgeld mag voor geen enkele groep van belanghebbenden lager zijn dan dat van de overeenkomstige openbare school ter plaatse. Wanneer in de gemeente geen overeenkomstige openbare school is, is de bijzondere gesubsidieerde toegankelijk voor leerlingen van alle gezindten, tenzij de school uitsluitend bestemd is voor interne leerlingen.

De openbare zowel als de bijzondere scholen voor middelbaar onderwijs staan onder het oppertoezicht van de minister. Voorts wordt toezicht uitgeoefend door inspecteurs van het Rijk en plaatselijke commissiën. Deze plaatselijke commissiën worden benoemd door de gemeenteraad, terwijl voor de H.B.S.-A en de handelsscholen aan de Kamer van Koophandel en Fabrieken het benoemingsrecht van twee leden toekomt. Ieder jaar heeft een bijeenkomst plaats van de inspecteurs onder leiding van de minister, teneinde de belangen van het middelbaar onderwijs te overwegen en te bevorderen. De taak van de inspecteurs en de plaatselijke commissiën worden in de wet nauwkeurig omschreven.

Eindexamens

De minister kan bijzondere burgerscholen met 4- en 5-jarige cursus „aanwijzen" als bevoegd aan haar leerlingen, die het onderwijs in de hoogste klas tot het eind van de cursus hebben gevolgd een examen af te nemen op dezelfde wijze en onder dezelfde voorwaarden als bij het eindexamen plaats heeft op de openbare hogere burgerscholen, en een getuigschrift uit te reiken, dat gelijkwaardig is aan dat van de overeenkomstige openbare school.

Het examen op de H.B.S.en, openbare dan wel bijzondere, wordt afgenomen door een commissie, bestaande uit de leraren van de hoogste klassen en enige deskundigen door de minister benoemd. Bovendien kan dezene van de school uitgaat, belangstellenden aanwijzen als bevoegd om het examen der H.B.S.-A bij te wonen. Ook aan hen, die niet tot het eind toe een openbare hogere burgerschool of een aangewezen bijzondere hogere burgerschool hebben doorlopen, biedt de wet gelegenheid een getuigschrift te behalen, dat gelijk gesteld is met het getuigschrift van een openbare H.B.S. Voor een commissie, jaarlijks door de minister benoemd, wordt een examen voor extraneï afgelegd.

Over het eindexamen van de M.M.S. is reeds gesproken.

De eindexamens van handelsdag- en handelsavondsscholen worden afgenomen door de leraars der school onder toezicht van Rijksgecommitteerden. De directeur der school is voorzitter van de examencommissie. De Kamer van Koophandel en Fabrieken binnen welker ressert de school is gevestigd, wordt door het bestuur uitgenodigd zich bij de examens te doen vertegenwoordigen.

De akte van bekwaamheid

De middelbaar-onderwijswet wijdt een hele titel aan de akten van bekwaamheid en het bewijs van pedagogische en didaktische voorbereiding, welke bevoegdheid geven aan middelbare scholen onderwijs te geven. De vakken van onderwijs, het examen, alles wordt tot in bijzonderheden daarin geregeld. Om toegelaten te worden tot het examen dienen examinandi bewijzen te leveren van voldoende algemene ontwikkeling als voorbereiding voor de beoefening der vakken, waarin zij examens wensen af te leggen. De algemene ontwikkeling kan blijken uit overgelegde getuigdschriften of akten van bekwaamheid. Overgelegd kunnen o.m. worden: het getuigschrift van met goed gevolg afgelegd examen van een gymnasium, H.B.S. met 5-jarige cursus, de akte van bekwaamheid als hoofdonderwijzer, de akte van bekwaamheid van een onderwijzer, tevens bezitter van twee L.O.-akten in de moderne talen, wiskunde en handelskennis. Een algemene maatregel van bestuur bevat voorschriften omtrent de wijze, waarop kandidaten voor deze examens, die niet in het bezit zijn van getuigschriften en akten, het bewijs kunnen leveren van de vereiste algemene ontwikkeling.

Als bevoegde leerkrachten aan middelbare scholen kunnen ook optreden zij, die in het bezit zijn van een getuigschrift van met goed gevolg afgelegd examen in een der fakulteiten van onze universiteiten of afdelingen onzer hogescholen voor de vakken, waarvoor dat examen onderwijsbevoegdheid geeft.

Wij zien, dat de gehele regeling van het M.O. in handen ligt van de Regeringen, dat waar behoefte bestaat de Regering de helpende hand toesteekt.

Ter illustratie van het laatste mogen in het hieronder staande staatje enkele cijfers volgen, genomen **uit het ontwerp der Rijksbegroting over het dienstjaar 1956.**

Later zullen wij enige staten laten volgen, die een beeld geven van de uitgebreidheid van het middelbaar onderwijs, de examenkansen, studiemogelijkheden voor hen, die een getuigschrift eindexamen M.O.-school bezitten, inrichtingen, die opleiden voor M.O.-akten. Wat de laatst genoemde inrichtingen betreft, zij opgemerkt, dat vele kandidaten voor M.O.-akten partikulier opgeleid worden door hoogleraars en leraars. Er bestaan zelfs schriftelijke cursussen daartoe. Desalniettemin is er een groot tekort aan docenten met middelbare bevoegdheden.

Even willen wij melding maken van de besluiten, waarbij de **M.O.-getuigschriften op Curaçao behaald,** gelijk gesteld zijn met de overeenkomstige in Nederland.

Uit de oorlogstijd dateert het besluit van 1 oktober 1942, uitgegeven te Londen, houdende gelijkstelling van het eindgetuigschrift van de Algemene Middelbare School (Peter Stuyvesant College) afdeling B te Willemstad met het getuigschrift H.B.S.-B in Nederland.

Het was toevallig tijdens een waarneming van de regering voor haar moeder door Prinses Juliana in 1948, dat de Prinses der Nederlanden als Regentes van het Koninkrijk het besluit tekende, waarbij het eindgetuigschrift van de Afdeling A (literair-economische afdeling) der Algemene Middelbare school in Curaçao, afgegeven in 1944 en later, gelijkstelling verwierf met het getuigschrift van de Nederlandse H.B.S.-A, waardoor het toegang geeft tot de examens, waartoe het eindgetuigschrift der H.B.S.-A in Nederland toegang verschaft.

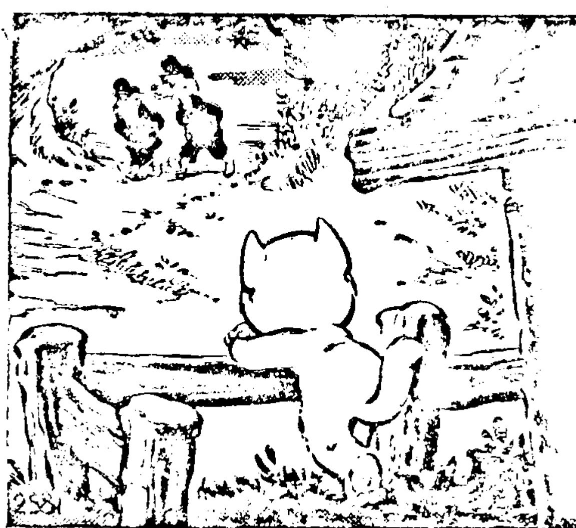
Van 17 februari 1954 dateert het besluit, waarbij het eindgetuigschrift Afdeling A van de hogere burgerschool van het Peter Stuyvesant College wordt gelijk gesteld met het eindgetuigschrift H.B.S.-A in Nederland, en het eindgetuigschrift Afdeling B van voormelde school en dat van de hogere burgerschool Radulphus College Afdeling B gelijkwaardig verklaard worden met het eindgetuigschrift Nederlandse H.B.S., Afdeling B.

Onze bedoeling met bovenstaand relaas was geen andere dan zo beknopt mogelijk een globaal beeld te geven van het Nederlands middelbaar onderwijs en de verstrekkende bemoeiingen (ook wat betreft de financiering), van de Nederlandse regering met dat onderwijs, waaruit voor ieder de conclusie duidelijk is, dat ook voor dit onderwijs de Nederlandse regering naar best vermogen het voorschrift van de grondwet tracht na te komen:

„Het onderwijs is een voorwerp van aanhoudende zorg der Regering".

Uit **Afdeling III. Voorbereidend Hoger en Middelbaar Onderwijs**			71.222.770
Paragraaf 1.	Rijksscholen voor middelbaar onderwijs	10.846.000	
Paragraaf 2.	Gemeentelijke scholen voor voorbereidend hoger- en middelbaar onderwijs	1.302.000	
Paragraaf 3.	Bijzondere scholen voor voorbereidend hoger en middelbaar onderwijs	51.103.000	
Paragraaf 4.	Economisch - administratief onderwijs	4.235.770	
Paragraaf 5.	Overige scholen voor voorbereidend hoger en middelbaar onderwijs	1.997.000	69.533.770

TOM POES en de Kniphoed

2581. Tom Poes hing over het hekje, dat z'n tuin omgaf en keek naar de ondergaande zon. Hij voelde zich een beetje onvoldaan, omdat hij de oude Pas uit het oog verloren had en omdat hij nog steeds niet wist wat die grijsaard met z'n rare hoed eigenlijk wilde.

Over de heuvel naderden de gestalten van enkele politiebeambten. Ze liepen snel en zagen er in de vallende schemering somber uit.

„Goede avond", zei de brigadier Snuf, bij het hekje stilstaande. „Heb je hier ook iemand voorbij zien komen?"

„Daar heb ik niet zo op gelet", zei Tom Poes. „Zoeken jullie iemand?"

„We zoeken de commissaris", legde de agent Flatters uit. „Hij is verdwenen!"

„Er schijnen veel meer burgers verdwenen te zijn", vulde de brigadier aan. „De telefoon op het bureau staat niet stil en de burgemeester maakt zich grote zorgen. Hij is bang, dat er politiek in het spel is en dat hoort hier in Rommeldam niet thuis".

„Ik heb niemand gezien," zei Tom Poes ongerust. „Maar ik beloof jullie dat ik zal opletten. Nu ik dit weet, begin ik een raar vermoeden te krijgen".

Op het slot Bommelstein was de bediende Joost intussen begonnen de licht aan te steken en zodoende betrad hij na een korte klop ook het vertrek waar heer Ollie den bezoeker zijn kunstschatten liet zien. Een beetje bevreemd bleef de trouwe knecht op de drempel staan.

In het midden van de kamer knielde de grijsaard op de grond en stopte mompelend iets in zijn koffertje, doch overigens was de ruimte verlaten.

„Excuseer", zei Joost, „is heer Olivier heengegaan, als ik zo vrij mag zijn?"

Verhit debat in Italiaanse Kamer

Rome. — Communisten en leden van de meest rechtse frakties hebben zich elkaar weer eens geducht de waarheid gezegd tijdens het debat over de Suezkwestie in de Italiaanse Kamer. Het incident ontstond, toen de Monarchistische afgevaardigde, Roberto Cantalupo, het westen ervan beschuldigde Italië te hebben beroofd van zijn koloniën. „Jullie hebt tienduizenden Arabieren vermoord in Cyrenaica, en jullie met gifgas een weg gebaand in Ethiopië!" schreeuwde de communistische afgevaardigde Pajetta hem toe. „Wij vochten in die dagen, jij lafbek", schreeuwde de neofascist Giovanni Roberti terug. „Aap", riep Pajetta. Dit is het laatste, dat duidelijk verstaan werd, want wat daarna kwam, ging verloren in het gebrul van Kamerleden, die zich in het „debat" stortten. De voorzitter had tien minuten nodig om het enigermate rustig te krijgen.

Het dagboek van Anna Frank

Hamburg. — Het toneelstuk "Het dagboek van Anne Frank" van Goodrich en Hacket, de tragische geschiedenis van een Amsterdamse Joodse familie in de bezettingstijd, is tegelijkertijd in West- en Oost-Duitsland in premiere gegaan. Het stuk werd vertoond in Hamburg, Duesseldorf, Karlsruhe, Konstanz, Aken en Dresden en ontroerde overal de toeschouwers, die de schouwburgen na afloop zwijgend verlieten. In Duesseldorf zeiden vele toeschouwers zich "diep te schamen".

Marcinelle. — Er bestaan plannen voor de oprichting van een standbeeld ter nagedachtenis van de "onbekende mijnwerker" in Marcinella. Verscheidene van de 263 mijnwerkers, die bij de ramp in Augustus om het leven kwamen, heeft men niet kunnen identificeren.

OP HETERDAAD BETRAPT !

„Gerrit de stotteraar" werd weer ingerekend

Speciale controle bij zijn cel

Amsterdam. - In de zaak van sportartikel „Sport en Spel" aan de Ceintuurbaan in Amsterdam heeft de recherche met het pistool in de hand de 36-jarige G. B., beter bekend als „Gerrit de Stotteraar" gearresteerd. Hoewel hij reeds vele veroordelen achter de rug heeft, is het deze beroepsinbreker blijkbaar onmogelijk om een andere levenswandel te kiezen. Ook nu weer bepaalde hij zich vooral tot het bestelen van arbeidsgezinnen. Er was een vermoeden dat hij gewapend zou zijn, doch bij de arrestatie was Gerrit alleen voorzien van een serie werktuigen voor het openen van huisdeuren.

De Amsterdamse politie had reeds geruime tijd het vermoeden dat Gerrit weer op pad was. Hoewel hij al negen maanden op vrije voeten was begon Gerrit eerst sinds kort weer in de buurten te opereren. Het feit dat geen vingerafdrukken bij de insluipingen in woningen werden gevonden versterkte het vermoeden dat een geroutineerde insluiper aan het werk was.

Op de bewuste middag zagen twee rechercheurs hem volgens zijn bekende werkmethode bezig. Bij een woning aan de Eerste Jan van der Heydenstraat belde hij enige malen aan. Toen er niet werd opengedaan, haalde hij een loper te voorschijn en opende de deur. In een oogwenk was hij, na een snelle inspectie van de woning, weer terug. In de Ruysenburgerstraat herhaalde zich het werk en zo volgden de rechercheurs Gerrit de Stotteraar op zijn tocht door de buurt. Toen Gerrit geruime tijd nam om de woning van de familie boven de sportzaak aan de Ceintuurbaan te bekijken, grepen de rechercheurs in. Gerrit werd gearresteerd en direct gefouilleerd. Men vond o.m. een paar rubber handschoenen. Merkwaardigerwijs werd op geen der adressen, die door de Stotteraar waren bezocht, iets vermist.

Hij gaat nu waarschijnlijk zijn tiende veroordeling tegemoet. In de cel wordt hij met speciale controle omringd, want Gerrit is enkele jaren geleden tweemaal ontsnapt uit een Amsterdams politiebureau, eenmaal uit het Huis van Bewaring en eenmaal uit de strafgevangenis in Utrecht.

Nicosia. — De 22 jarige Nicos Tsardellis is door een speciaal gerechtshof in Nicosia ter dood veroordeeld, na schuldig te zijn bevonden aan het doden van een Britse sergeant van politie op 21 juni te Laranaca. Tsardellis had voortdurend ontkend. Hij is de tiende Cyprische terrorist, die ter dood is veroordeeld. Acht van hen zijn thans terecht gesteld.

Rentree in de Kamer

(Van een medewerker in Nederland)

Wie aan horoscopen gelooft vindt het misschien niet zo wonderlijk, dat de ooievaar zes decennia geleden op 26 juli twee kleine meisjes in Nederland deponeerde, die later bleken alle twee een politieke knobbel te bezitten. Deze „politieke tweeling" zijn mejuffrouw Agnes Nolte en mevrouw Ko Luyckx—Sleijfer. De laatste zal haar entrée maken in de Senaat. Agnes Nolte gaat in oktober haar rentrée maken in de Tweede Kamer. Met de uitbreiding van dat college is zij er weer in gestemd, en de vier jaar sinds haar vorige zittingsperiode heeft zij overbrugd met les geven aan het katholieke lyceum aan de Reinier Vinkeleskade te Amsterdam.

Agnes Nolte

Eigenlijk heeft het lesgeven haar destijds in de politiek gebracht. Want toen ze in de dertiger jaren staatsinrichting ging doceren aan de meisjes-H.B.S. van de zusters Franciscanessen te Amsterdam, wilde ze weten en meemaken, hoe het in de praktijk toeging. Dat tekent haar realiteitszin en haar concrete gerichtheid. Ze bezocht politieke vergaderingen, waar een vrouw heel zeldzaam is, en kwam meteen in de actieve politiek terecht. Vóór de oorlog maakte ze deel uit van het Amsterdamse kringbestuur van de K. V. P., na de oorlog werd ze lid van het afdelingsbestuur.

Aanvankelijk had ze geschiedenis gestudeerd. Daar was ze, na het kweekschoolexamen, toe gedreven door haar belangstelling voor de samenhang der dingen. Ze hield als opgroeiend meisje van leren, van dingen onderzoeken, van weten. En later bleek haar begaafdheid om, wat haar heldere geest gepasseerd was, door te geven aan anderen. De leerlingen zullen haar missen, ze hoort tot de meest geliefde leraressen en het is niet te schatten, wat ze de jongeren, die ze onder haar gehoor heeft gehad, aan sociaal-politieke vorming heeft meegegeven. Een reuzenbloemenboeket in haar kamer getuigde van de recente afscheidshulde.

Ze neemt heel rustig wat het leven haar brengt, Agnes Nolte, en wie haar kennen, vinden tegenover zich altijd die gelijkmatig blijde, vriendelijke vrouw, met de klare blauwe ogen, die noch haar persoon, noch haar mening opdringt. Maar die, met haar ongecompliceerde zienswijze, de dingen raak kan zeggen. Men noemt haar soms feministisch. Ze is veel te evenwichtig om dat te zijn in de fanatieke betekenis van het woord. Maar ze stamt uit de tijd, waarin ook de katholieke vrouw — terecht — zich ging loswrikken uit een onhoudbare gebondenheid. Ze hoorde tot de „Sleutelbosgroep". En de belangstelling voor die dingen vond ze thuis al, bij haar moeder.

Wat ze voor de oorlog, in al haar bescheidenheid, achter de coulissen voor de katholieke vrouwenbeweging betekende, trad na de bevrijding naar buiten. Ze was mede-oprichtster van het Katholiek Vrouwendispuut en ze is nu tien jaar secretaresse van het landelijk Vrouwencentrum. Acht jaar vervult ze de functie van presidente van het Vrouwengilde in Amsterdam, de stad, waar ze geboren, getogen en aan verknocht is.

De mannelijke collega's zien deze rustige figuur met haar concrete visie als kamerlid graag in hun midden terugkeren. Ze zal niet de kwaliteitszetel voor de vrouw bezetten, zoals voorheen. Die is opgeheven. Als iemand ervan overtuigd is, dat in het landsbestuur man en vrouw met elkaar voor het geheel hebben te zorgen, dan is het Agnes Nolte. Wat niet wegneemt, dat ze voor het wekken van de vrouwelijke belangstelling voor wat lands- en gemeentebestuur doen, nog wel een andere vorm zou willen vinden dan het bijwonen van eindeloze rokerige vergaderingen en het volgen van de politiek alleen in de dagblad-kolommen. Daarmee wordt de belangstelling van de vrouw niet voldoende opgevangen. Overigens is de interesse voor de politiek destijds in het gezin Nolte wel aangeslagen. De zuster van het Tweede Kamerlid, mejuffrouw Mies Nolte, rectrix van het meisjeslyceum in Haarlem, is wethouder in Bloemendaal.

IK WAS EEN ANDER

door

DENISE EGERTON

„Nee — dat hoef ik niet, maar het zou kunnen zijn, dat ik het graag wil, nietwaar? Ik wil, dat je de waarheid weet. Dat zou het voor jou gemakkelijker kunnen maken. Voor mij eveneens. Weet je — ik ben nooit een goede actrice geweest en het is me nu eenmaal onmogelijk gevoelens en emoties te tonen, die niet meer bestaan. Jouw aanwezigheid hier en je sterke gelijkenis met Nicholas doen me niets. Indien dat wel het geval zou zijn geweest, zou ik nooit met het plan van Jonathan hebben ingestemd en zou hij me ook niet gevraagd hebben er aan mee te doen. Ik trouwde zes jaar geleden met Nick. Toen was ik twintig. Ofschoon we als kinderen samen waren opgegroeid, had de oorlog ons uit elkaar gedreven en zodoende hadden we elkander in jaren niet meer gezien. Toen we elkaar weer ontmoetten was dat een hevige, opwindende ervaring. Dat waren allemaal omstandigheden, die de echte gevoelens zo dikwijls maskeren.... Het duurde nog een jaar — toen ontdekte ik een vals geldstuk in handen te hebben."

Er volgde een kleine stilte. Daarna wist ik slechts op te merken:

„Dat is ellendig voor je."

„Ach — het is een nogal gewoon verhaal, nietwaar?" Haar stem werd harder. „Ik geef er Nick heus niet alleen de schuld van.... misschien dat een andere vrouw meer succes zou hebben gehad. Misschien ben ik op een of andere manier, die ik niet begrijp, verantwoordelijk voor wat er met hem gebeurd is — voor wat er met hem kan zijn gebeurd. En dat is het nu wat zo moeilijk te verdragen is — het niet-weten...."

Mijn vingers gleden langs het marmer van de vensterbank; ik had van alles willen zeggen, maar ik kon er de juiste woorden niet voor vinden. Waarschijnlijk was dat ook wel het beste.

Tenslotte zei ik:

„Ik dank je. Ik ben er in ieder geval dankbaar voor, dat mijn aanwezigheid hier en al het andere niet zo moeilijk voor je is als.... het had kunnen zijn. Dat helpt wel...."

Het hielp inderdaad, maar ik was niet van plan haar te zeggen, hoeveel. Het afschuwelijke gevoel, dat ik rondging in de geheiligde omgeving van een ander, was in ieder geval voorbij. Het maakte al het verschil van de wereld uit.

Later gingen we naar beneden en begaven ons naar een groot vertrek ter rechterzijde van de hal. Ik ontdekte langzamerhand, dat je je na enige oefening een indruk van je omgeving eigen kunt maken, door een combinatie van geluiden, luchtstromingen, echo's, enzovoort. Vooral merk je dadelijk of je je in een klein, met meubelen gevuld vertrek bevindt of in een grote kamer met een hoge zoldering en brede vensters. Geholpen door een paar opmerkingen van Elaine wist ik, dat ik in een heel grote, gezellige zitkamer was met drie openslaande deuren, die toegang gaven tot en terras. Er stond een concertvleugel.

Verdere ontdekkingen deed ik zelf, toen Elaine het een en ander te drinken ging halen. Er waren heel wat stoelen — sommige breed en diep en groot; andere klein, met tere rugleuningen en dunne poten. Ook bevonden er zich verscheidene lage tafeltjes. Het vuur in een enorme open haard knapperde zachtjes en er hing een prettige geur van brandend eikenhout. Ergens moesten ook hyacinthen staan. Links van de open haard vonden mijn vingers de knoppen van een radiotoestel. Ik draaide er wat aan en opeens waren daar de prachtige klanken van Rachmaninofs tweede pianoconcert.

Sedert de laatste avond in de studio van Colm had ik geen goede muziek meer gehoord. Ik vond op de tast mijn weg naar een fauteuil in de buurt en probeerde m aan het concert over te geven. Maar om een of andere reden lukte dat niet; de aanzwellend schoonheid van de muziek riep emoties in me wakker, die ik me niet veroorloven mocht en ik strekte mijn hand reeds uit om het toestel af te draaien. Een onverwacht geluid was oorzaak, dat ik mijn gebaar voltooide. Ik voelde een koele tocht langs mijn slapen en ik wist dat er iemand was binnengekomen.

„Elaine?" vroeg ik onzeker.

Niemand antwoordde.

De muziek werd luider en luider en ik tastte ongeduldig verder om de knop te vinden. Het lukte niet dadelijk, er knapte iets en de stilte was teruggekeerd. Het enige, wat ik hoorde, waren de hamerende slagen van mijn eigen hart.

„Wie is daar?" vroeg ik.

Geen antwoord. Misschien was de deur uit zichzelf opengesprongen — of een der vensters.

Ik wilde me niet aanstellen, zelfs niet als er niemand was om dat waar te nemen. Ik keerde mijn hoofd in de richting, vanwaar ik het geluid had menen te horen en vroeg zo bedaard mogelijk:

„Daar is toch niemand, wel?"

Toen kwam het eindelijk.... een fluistering, spookachtig als uit een andere wereld:

„Nick.... Nick...."

HOOFDSTUK VIII

Een kind — een vrou — een meisje?

Ik stond op: Ik vroeg langzaam en duidelijk:

„Wie is daar?"

Er volgde geen antwoord, geen beweging, geen geluid, hoe dan ook. Mijn mond werd droog en ik voelde mijn lippen verstijven. Dit leek weer sprekend op dat incident in De Vederbos....

„Wie is daar?" vroeg ik opnieuw en ik had een afschuw van het schrille geluid van mijn eigen stem. En toen kwam een plotselinge woede me te hulp. Er was iemand.... deuren gingen nu eenmaal niet vanzelf open en ze fluisteren ook niet je naam. „Waarom kunt u niet spreken, wie u dan ook bent?"

Ik deed een stap vooruit. En om de misselijk makende angst die me wurgend bij de keel greep te beheersen, wond ik me tot steeds grotere kwaadheid op. Wie was het, die me daar zwijgend stond te bespotten? Ik liep verder, totdat ik tegen een stoel aanbotste. Ik vloekte. En toen hoorde ik een trillend zuchten, zoals je doet, als je lang, te lang adem hebt ingehouden. Direct daarop volgde een zacht, dof geluid, alsof er iemand viel.

Ik leunde tegen de rug van de stoel en voelde mijn woede wegzakken; ik werd koud en leeg van binnen. Ik was niet alleen, wist ik, maar ik begreep op een zonderlinge manier, dat ik geen gevaar liep. Voorzichtig ging ik in de richting vanwaar ik de toch voelde komen, met mijn ene hand naar voren en de andere opzij gestrekt, teneinde tafels en stoelen te kunnen ontwijken.

Opeens struikelde ik over iets en ik zou er zeker over gevallen zijn, als ik me niet zo behoedzaam bewogen had. Ik bukte me en mijn tastende hand voelde iets dat op een schoen geleek, dan een slanke enkel, een nylon kous, de rand van een wollen rok. Geen spier of zenuw reageerde op mijn aanraking.

Ik dacht een seconde na, stond toen op en begon aan de terugweg. Maar ik was door al die meubelstukken weldra de kluts volkomen kwijt. Ik raakte een sofa, die ik nog niet eerder ontdekt had, en wist verdwaald te zijn. Maar er zou zich zeker wel ergens 'r heel bevinden. Aan een van de lampen bijvoorbeeld. Of bij de open haard. Weer ging ik op de tast in het rond nu op zoek naar de warme gloed van het vuur.

Ik weet niet, hoelang ik zo door de kamer strompelde, maar tenslotte botste ik tegen wat men wel een bijzettafeltje noemt. Het viel om en dit ging gepaard met een oorverdovend gerinkel van aardewerk. Het leek wel of er een heel servies in stukken kletterde. Bevend en geschrokken stond ik hulpeloos te wachten tot het over zou zijn. Toen ging de deur open en Elaines stem kwam verschrikt:

„Wat is hier in 's hemelsnaam aan de hand?"

„Het spijt me" — ik haalde diep adem — „ik geloof, dat ik een tafel of zoiets omver gelopen heb. Er is iemand flauwgevallen."

„Flauwgevallen?"

„Ja — daarginds ergens." Ik maakte een vaag handgebaar. „Bij het raam." Ik meen, dat ze de borrels, die ze had gehaald, meebracht, want ik hoorde het geluid van het neerzetten van een blad, voor ze langs me heen liep naar het venster..

„Waar heb je het toch over? Er is hier niemand."

„O nee?" Ik lachte even. „Ik heb het anders zeer goed gevoeld."

„Toch is er niemand."

„Dat is belachelijk. Natuurlijk ligt daar iemand. Op de vloer bij het raam."

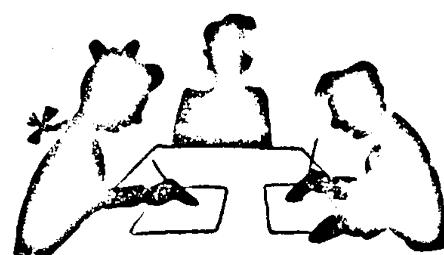
„Heus niet. Niemand," zei Elaine.

Een ogenblik dacht ik, dat ze me opzettelijk voor de mal hield; dat ze me om een of andere reden wilde doen geloven dat er niemand was; misschien wilde ze een scène voorkomen, ruzie of explicaties. Dan zette ik die gedachten van me af. Dat kon toch geen enkele zin hebben?

(Wordt vervolgd)

AMIGOE VAN DE JEUGD

DE REUZENDIAMANT

„Ik wou, dat ik rijk was!" zuchtte boer Jansen. „Elke dag moet ik werken en nooit kan ik eens lekker uitrusten."

„Wees toch tevreden", zei de boerin, „je hebt het nog zo kwaad niet."

Doch de boer bleef maar mopperen. Hij las juist in de krant over de grote Cullinan-diamant, die een waarde had van miljoenen guldens.

't Is ongelijk verdeeld in de wereld, dacht Jansen. Nu moet ik weer door de blakende zon naar het land om te maaien. Ik kan het weggetje langs de slootkant wel nemen, daar is het minder warm. Het gras is koel en lang en als je dorst hebt, kun je met je hand een slok water uit de sloot scheppen.

Boer Jansen bukte zich en zag iets glinsteren tussen het gras. Hij raapte het op, veegde het af aan zijn mouw en zag, dat het een diamant was, wel zo groot als een kippenei.

Geweldig, dat lijkt de Cullinan wel, dacht hij, dat moet ik verkopen, dan ben ik ineens rijk.

Maar wacht, laat ik nu slim zijn en niet ineens mijn schat laten zien. Ik zal er met een steen een klein stukje afslaan en dat aan een juwelier tonen.

Zo hard hij kon, liep boer Jansen naar de stad en ging een winkel binnen, waar de prachtigste edelstenen op de toonbank lagen. De winkelier keek wel een beetje gek op, dat zo'n arme boer hem zo'n kostbaarheid wilde verkopen, maar het was een buitenkansje, dat hij zich in het bezit kon stellen van een waardevolle ruwe diamant.

„Ik geef er je duizend gulden voor", zei hij, terwijl hij het kleine stukje nauwkeurig bekeek.

„Nou, dat neem ik aan", zei de boer, „maar wat zou u wel betalen, als het een diamant was, zo groot als een kippenei!?"

„Die zou je aan de een of andere maharadja in Indië moeten verkopen, beste man. Ik zou hem niet kunnen betalen, want hij zou wel een waarde hebben van tien miljoen gulden."

Toen hij dat hoorde, snelde boer Jansen de winkel uit en met zijn hand stijf op de zak, waarin hij de diamant had, kwam hij thuis. Zijn vrouw en kinderen waren al naar bed. Hij borg de schat in een kastje, nam de sleutel er af en legde die onder zijn hoofdkussen, doch hij kon geen oog dicht doen. Telkens ging hij kijken of de diamant nog wel op zijn plaats lag.

's Morgens zei hij tegen zijn vrouw: „Mina, ga jij vandaag op het land werken, want ik ga even naar Indië voor zaken."

Hij nam een biljet bij de K.L.M. en was binnen vijf dagen in Indië. Het was niet zo gemakkelijk bij de maharadja toegelaten te worden, doch na veel bidden en smeken gelukte het boer Jansen toch. Toen de vorst de reuzendiamant zag, geraakte hij zo in vuur, dat hij het hele hof bij elkaar schreeuwde.

„Schudt de hele schatkist leeg", riep hij, „brengt al het geld hier, want ik wil deze diamant kopen."

De bedienden kwamen met zakken vol goud aanlopen en toen er geteld werd, was er zeven miljoen gulden.

„Niks hoor", zei boer Jansen, „ik moet 10 miljoen voor mijn diamant hebben, anders verkoop ik hem niet."

Hij maakte rechtsomkeer en alle bedienden van de maharadja liepen achter hem aan, om hem toch tot de verkoop over te halen. De politie kwam er aan te pas en toen die hoorde van het geweldige bezit van boer Jansen, werd hij dag en nacht bewaakt. Hij kreeg het er zo benauwd van, dat hij maar 't liefst weer naar Holland terug ging. Onder geleide van wel twintig agenten werd hij naar het vliegveld gebracht. Blij dat hij eindelijk aan al die poespas zou ontkomen, stapte hij in het vliegtuig. Doch de Indische politie had natuurlijk per draadloze Holland gewaarschuwd, zodat in Amsterdam de gewapende macht al op hem stond te wachten. Hij werd dadelijk in een auto gehesen en de bereden politie maakte de straat vrij, want het volk wilde de auto niet doorlaten. Men riep: „Leve de miljoenenkoning!" en de mensen rekten hun halzen om boer Jansen te zien. Deze voelde zich ongelukkig en angstig en hij dacht: Och, wat heb ik toch vroeger vrij en onbezorgd geleefd!

Gelukkig sloeg de auto nu de weg naar zijn dorpje in!

Hier was het nog erger. Mannen en vrouwen wilden onder de poten van de paarden doorkruipen, om bij de auto te komen, de politie moest met de gummistok om zich heen slaan, om een doortocht te banen. Daar zag boer Jansen zijn vrouw en kinderen tussen de menigte.

„Mina, Mina!" gilde hij, maar de agent hief zijn stok op om Mina weg te slaan. Toen werd het de boer toch te machtig.

„Ik wil niet rijk zijn", riep hij, terwijl hij de diamant uit zijn zak trok en tussen de menigte wierp.

Nu gebeurde er iets wonderlijks. Boer Jansen schrok wakker. De eierstruif viel bij z'n vrouw neer en z'n vrouw zat tevens hem te schudden van het lachen.

„Man, wat heb jij zitten slapen!" gierde ze: „je hebt in je droom een ei, dat op de tafel lag, stuk gesmeten en geroepen, dat je niet rijk wilde zijn. Daar ben ik maar blij om, want geloof me, rijkdom brengt niet altijd geluk!"

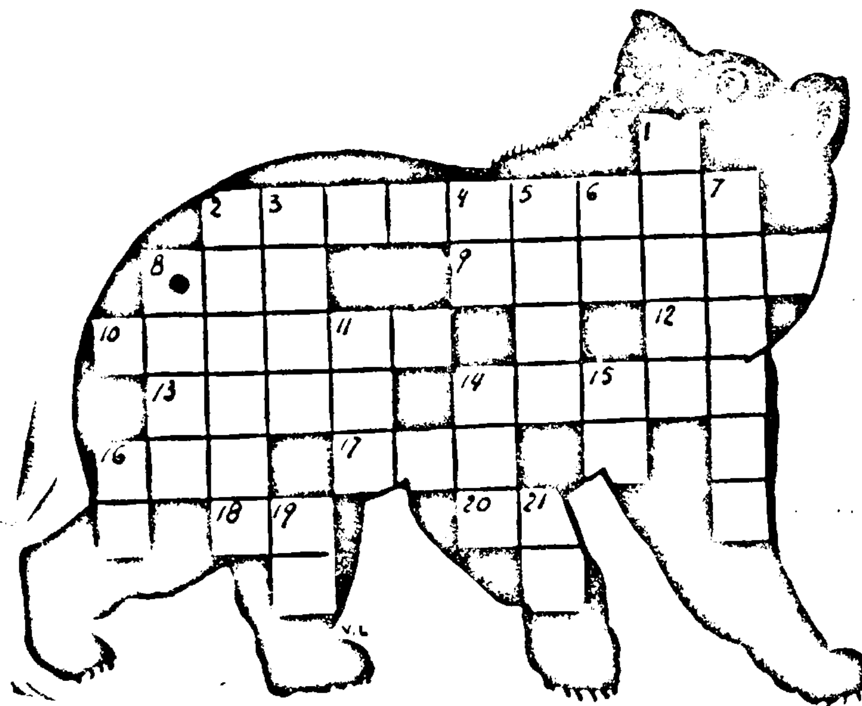
Van nichtje Florence Beeldsnijder

Een aardige groepsfoto van de neefjes en nichtjes Juda. Op de foto ziet men staan: Walter voor Reginalda en zuster Adelgonda draagt Treesje op de armen.

Het regent, het regent!
En alles is zo nat.
De regen druppelt al maar neer
Van tak en bloem en blad,
Maar één klein plekje bleef toch droog.
Waaronder een groot begoniablad
Kabouter Glimneus zat.
En Kruilkuik roept:
„Zeg Glimneus, hei!,
Is daar nog plaats voor mij?"
„Wel ja" zegt Glimneus,
„Kom maar gauw,
Je kunt me net nog bij!"
Ze zitten knusjes naast elkaar,
Gezellig zij aan zij,
Al drupt de regen tik, tak, tik.
Toch zijn ze in hun schik!

(Van nichtje Irene Haseth)

BERENPUZZLE

Van links naar rechts:

2 Roodkapje, Hans en Grietje, het meisje met de zwavelstokjes, zijn.............
8 De man van oma.
9 Daarvoor ga je naar bed.
10 Als je iets wilt weten, moet je het......
12 Verkorte naam van Edward.
13 Hulde brengen aan iemand.
14 Is een meisjesnaam. De eerste vier letters van die naam duiden een voorname stand aan.
16 Is een klein plaatsje in Overijsel. Begint met een A en eindigt met een E.
17 In een insekt met harde dekvleugels.
18 Thans.
20 Losplaats voor schepen en ook de naam van een vogel. Kan ook de afkorting zijn van een meisjesnaam.

Van boven naar beneden:

1 Hoort bij een vork.
2 Als je een flinke som bij elkaar wilt krijgen, moet je goed....
3 Bediende van een ridder.
4 Rund, dat hier en daar nog voor de ploeg wordt gespannen
5 Voordat je je sommen inschrijft moet je die eerst in het..... maken.
6 Besvestiging.
7 Vanaf het ogenblik. Sinds.
8 Zintuigen.
11 Een loot of stekje.
14 Is een drijvend woonhuis. Denk maar aan Noë.
15 Is een oude maat.
16 Is een meisjesnaam. Omgekeerd is het een bijwoordje.
19 Zo noemt men een klein kind.
21 Vormt de verbinding tussen twee wielen.

Jan ving een grote snoek

I

„Moe, mogen we vlinders gaan vangen?"

„Och ja moe, laat ons maar gaan", zei Lies.

„Goed", zei moe, „als je voorzichtig bent en niet dicht bij het water komt."

Toen gingen ze er op uit, Jan, Lies en Marie. En Piet van de buurman ging ook mee.

„Waar gaan we?" vroeg Piet.

„Bij het broek", zei Jan, „daar zijn altijd zoveel fijne vlinders."

„Nee, daar moeten we niet gaan", zei Lies. „Daar is te veel water."

„Daar zullen we niet in vallen", zei Jan.

En toen gingen ze samen naar het broek. Jan had een mooie vlindernetje. Daar kon hij de beestjes goed mee krijgen. Piet ving ze onder zijn pet. Marie en Lies konden er geen krijgen.

„De vlinders zijn zo bang", zei Marie. „Als je dicht bij ze komt, vliegen ze weg. Ze moesten stil blijven zitten."

„Zeker", zei Piet, „ze zullen gek zijn!"

„Hé!" riepen ze ineens tegelijk. Er vloog een mooie vlinder, zo geel als citroen.

„Die moet ik hebben", riep Jan. „Dan geef ik hem aan de meester, om hem op te zetten."

Jan liep de vlinder achterna. Als hij een beetje lager kwam, sloeg hij met zijn netje. Maar het was elke keer mis. En dan vloog de vlinder weer omhoog. Jan bleef hem maar nalopen. Hij keek heel de tijd naar boven en hij merkte niet, dat hij al kort bij de grote sloot kwam.

Opeens plons! lag hij er in.

„Hulp! Hulp!" riep hij. Hij begon te werken om er uit te komen. Maar als hij er half uit was, schoof hij weer helemaal in.

Lies begon hard op te schreien.

„Hulp! hulp!" riep ze; „onze Jan verdrinkt!"

Maar Piet was wijzer. Hij liep naar de sloot zo vlug als hij kon. Hij maakte gauw zijn band los.

„Hier Jan, pak hem", zei Piet; „dan zal ik je er uit trekken."

Jan pakte de band stevig vast en zo trok Piet hem uit de sloot. Hij droop als een waterrat.

Toen gingen de kinderen maar stil naar huis. Het vlindernetje was in de sloot blijven liggen. Maar dat was niet erg. Nu Jan zo'n flinke snoek gevangen had, hadden ze geen vlinders meer nodig.

(Wordt vervolgd)

Van nichtje Ingrid Lichtenberg

OOM KLAUS MET ZIJN BOTERSAUS

Mijn allerdierbaarste oom Klaus
Hield bijster veel van botersaus
Hij was bijvoorbeeld dol op vos,
Omdat er botersaus bij is;
Dus, als er vis op tafel is
Was oom Klaus danig in zijn sas.
Hij hield ook wel van chocolaadjes,
Van puddinkjes en vlaatjes,
Van heerlijke vette carbonaadjes
Of smakelijke zalmsalaadjes.

(Van Aileen Voss)

Brief van Tante Corry

Beste neefjes en nichtjes,

Kijken jullie maar niet vreemd op en evenmin moet je je afvragen, waarom ditmaal Tantes brief zal beginnen met de uitslag van de vorige oplossing. De in te vullen letters en lettergrepen zijn.. 1. O; 2. To; 3. Tor; 4. Rots; 5. Storm; 6. Stroom; 7. Matroos. Aangezien er vele neefjes en nichtjes zich vergisten in de nummers 4 (hiervoor werd prompt geschreven: berg, blok en hoop), 5. („Bries" vulde men in het vakje in) en tenslotte vond een nichtje voor nummer 6 het woord „kachel". Op zichzelf is dat niet zo erg, ware het niet dat er duidelijk bij geschreven stond, dat de nieuwe woorden uit de vorige verkregen uitkomst plus nog een andere letter of lettergreep gevormd moest worden. Wat jullie dus duidelijk gemaakt moet worden is, dat jullie vooral goed moet lezen, wat er gevraagd wordt. Voor een volgende keer weten jullie het dus!

Vier nieuwelingen hebben zich aangemeld als lid van onze „kinderkrant". We roepen ze een hartelijke welkom toe. De nieuwe leden zijn: Betty Sy-A Ten; Henk Wong Chung; Nilva de Jesus en Nilo Sneper.

Brieven werden ontvangen van: Diane en Christine de Jong (nichtje Diane schrijft, dat zij voor het H.B.S.-toelatingsexamen is geslaagd. Proficiat, Diane!); Aurelia Jimenez (versje); Eric Beeldsnijder (versjes); Florence Beeldsnijder (verhaal); Kenneth Beeldsnijder (mopje); Yvonne Lichtenberg (moppen); Johanna Warning; Albert Davelaar (neefje Albert deelt mede, dat neefje Donald niet meer op Bonaire blijft, omdat hij naar een bedrijfsschool op Curaçao is geplaatst); Sheila van Uiter (gedicht); Toos en Tommie Smeulders en de „Pretclub van vijf"; Franklin Tjon-Sie-Fat; Nilo Sneper (Nichtje Nilo is het nieuwe lid, dat gaarne met de „Kinderkrant" meedoet); Nilva de Jesus (ook Nilva is een nieuwelinge); Roselien, Irving en Mayra Pocornie; Irene Haseth (versje); Florentina, Theodardus en Edith Mathilda; Adrie Bloem; Neefje en nichtjes Sy-A-Ten (en neefje Henk Wong-Chung mag ook meedoen, hoor!); neefje en nichtjes Juda (zoals jullie hebben gezien is jullie foto deze keer in de krant afgedrukt); Stanley Marchena (neefje Stanley wil je tante Corry een genoegen doen om nichtje Myrna, die zoals de andere neefjes weten in Nederland is gaan studeren, van ons allen de groeten te sturen, wanneer je haar schrijft?); neefje en nichtjes Zimmerman; Trina de Jesus; Ingrid Lichtenberg (mopjes); nichtjes Voss (gedichten); Marjorie Lamboo (nichtje Marjorie schrijft, dat zij een heel mooi maandrapport heeft gehad. De behaalde cijfers zijn, 8, 8, 7, 6, 8, 9, 8, en 8. Een prachtige puntenlijst!); Ada Emans; Aileen Voss (het spijt tante Corrie, dat zij in plaats van nichtje Helen's naam, de jouwe onder het verhaal „Het gevederde spook" plaatste); Cira Lichtenberg; neefje en nichtjes Arron (nichtje Lenny, in dank is je versje ontvangen!); Eugene Victorie; Elene Elisabeth; Lilian Chocolaad; Joke Spaan en neefjes en nichtjes Antersijn.

Het neefje Xavier Broos en de nichtjes Florence Beeldsnijder; Regina Haseth; Mayra Pocornie en Margaret Orman, hebben de 100 punten behaald en winnen dus elk een boek.

Bij de loting van het uitgeloofde boek onder de goede inzendingen, is nichtje Treesje Juda de gelukkige winnaresse geworden. Proficiat, Treesje!!

Inzendingen van oplossingen en brieven moeten uiterlijk zaterdag 20 oktober binnen zijn en voorzien van naam (ook onder de versjes en verhalen) en het aantal behaalde punten.

Tot de volgende keer dan.
Tante Corry.

Treesje Juda	1	„
Eric Docale	1	BOEK
Margaret Orman	1	„
Xavier Broos	1	„
Florence Beeldsnijder	1	„
Regina Haseth	1	„
Mayra Pocornie	1	„
Stanley Seferina	90	punten
Gerda Ho	90	„
Joseline Palm	90	„
Edmé Gersie	90	„
Rineke Stouthart	90	„
Hubert Borgschot	90	„
Eric Beeldsnijder	90	„
Yvonne Lichtenberg	90	„
Adelgonda Juda	90	„
Henna Nijbroek	90	„
Gerda Sprock	90	„
Ingrid Haseth	90	„
Georgette Labad	90	„
Yvette de Rooy	90	„
Marguerite de Rooy	90	„
Toos Smeulders	90	„
Sislin Isenia	90	„
Gloria Luyando	90	„
Marianne Tillemans	90	„
Iglorita Zimmerman	90	„
Mauritza Fontilus	80	„
Edward Profeet	80	„
Geraldina Prins	80	„
Edisona Prins	80	„
Myrna Prins	80	„
Roy de Vries	80	„
Alicia Pieters	80	„
Anna Elenburg	80	„
Mildred King	80	„
Lenna Arron	80	„
Georgine Pluim	80	„
Ronald Pluim	80	„
Ingrid Pluim	80	„
Ingrid Lichtenberg	80	„
Stanley Marchena	80	„
Merle van Eijma	80	„
Richard Lopez Penha	80	„
Norma Jacobus	80	„
Theodardus Mathilda	80	„
Dulcelia Haseth	80	„
Georgine de Lannoy	80	„
Ella de Lannoy	80	„
Diana de Jong	80	„
Edmund Perry	75	„
Aida v. Dongen	70	„
Vivienne Pieters	70	„
Mathilda Rademaker	70	punten
Joyce Perry	70	„
Jacques Hernandez	70	„
Mathilda Laurens	70	„
Otmar Curiel	70	„
Lucien de Graven	70	„
Hella Chundro	70	„
George Curiel	70	„
Saïda Lamp	70	„
Emy Rademaker	70	„
Dicky van Uiter	70	„
George van Uiter	70	„
Gloria Petronilia	70	„
Drussy Vinck	70	„
Joseph Borgschot	70	„
Marcel Fraai	70	„
Cira Lichtenberg	70	„
Reginalda Juda	70	„
Irving Pocornie	70	„
Tommie Smeulders	70	„
Albert Davelaar	70	„
Roy Huggins	70	„
Rita Caster	70	„
Walter Juda	70	„
Lino Virginia	60	„
Philomena Carty	60	„
Louis Carty	60	„
Ruben Wever	60	„
Jetti Jans	60	„
Marian Gijsbertha	60	„
Iwan Vonsee	60	„
Theo Vonsee	60	„
Mirtha Casseres	60	„
Oswin Casseres	60	„
Norman La Cruz	60	„
Magnolia Thielman	60	„
Rudolf Knel	60	„
Oscar Ugueto	60	„
Doreen Peterson	60	„
Delia Rosina	60	„
Henk d'Arnault	60	„
Frans Nijbroek	60	„
Harold van Eijma	60	„
Adrie Bloem	60	„
Kenneth Beeldsnijder	60	„
Mayra Juliana	60	„
Cleon Gout	50	„
Wouter van der Zalm	50	„
Gerda Smeets	50	„
Elly Hooftman	50	„
Irene Cicilia	50	„
Edith Cicilia	50	„
Shirley Cratz	50	„
Ethel Sprockel	50	„
Sheley Curiel	50	„
Zaïda van Hoop	50	„
Huub Moeniralm	50	„
Gladys Rodriguez	50	„
Helen Wanner	50	„
Ruben Pieters	50	„
Magda Wolfert	50	„
Silvia Wolfert	50	„
Sheila van Uiter	50	„
Humbert Lemmers	50	„
Joyce Lemmers	50	„
Henk Lemmers	50	„
Pauline Loe-Sack-Sioe	50	„
Franklin Eendragt	50	„
Rita Eendragt	50	„
Irene Haseth	50	„
Elene Elisabeth	50	„
Delia Arron	50	„
Overida Arron	50	„
Marjorie Lamboo	50	„
Petra Rosina	50	„
Heinrich Kamperveen	50	„
Jorina de Palm	50	„
Jenny Lopez Penha	50	„
Rudy Sprock	50	„
Virginia Vonsee	50	„
Florentina Mathilda	50	„
Irene Haseth	50	„
Nita Tyrol	50	„
Dolly Tyrol	50	„
Rudy Tyrol	50	„
Gabrielle Tillemans	50	„
Wim Smeets	40	„
Lesley Petrus	40	„
Humphrey Oleano	40	„
Wanda de Freitas	40	„
Rudi Vonsee	40	„
Anthony Nahar	40	„
Raquel Ramos	40	punten
Roosje Schmeits	40	„
Marjo Schmeits	40	„
Astrid van Delden	40	„
Mildred Campagnard	40	„
Claudina Becker	40	„
Ivan van Roosmalen	40	„
Ivan Davelaar	40	„
Gertrudis d'Abreu de Paulo	40	„
Elsita Dunker	40	„
Eric de Haas	40	„
Ivy Dovale	40	„
Elma van Sauers	40	„
Roselien Pocornie	40	„
Aurelia Jimenez	40	„
Johanna Warning	40	„
Lilian Chocolaad	40	„
Marilu Capriles	35	punten
G. de Los Santos	35	„
Louise Sanchez	30	„
Carla Floridas	30	„
Emmy Burnet	30	„
Helga Burnet	30	„
Eldrid Fontilus	30	„
Petra de Cuba	30	„
Glenda de Cuba	30	„
Daniel Wever	30	„
Jossie Wever	30	„
Kiki Bernardus	30	„
Raymond de Windt	30	„
Faustina Frank	30	„
Sylvia Maduro	30	„
Stanley Davelaar	30	„
Hubert Salas	30	„
R. Devid	30	„
Ingrid Hose	30	„
Consuelo Tromp	30	„
Juan Lauff	30	„
Yvonne Valk	30	„
Shelly Curiel	30	„
Rieke Moeniralm	30	„
Sigrid Casseres	30	„
Yosta Doedel	30	„
Ludwina Croez	30	„
Wilda Curiël	30	„
Ivy Richardson	30	„
Adele Cicilia	30	„
Marietza Cicilia	30	„
Morila Cicilia	30	„
Lucille Rog	30	„
Simonia Thielman	30	„
Otmar Thijssen	30	„
Jean Schmeits	30	„
Jan van Roosmalen	30	„
Ernie Isselt	30	„
Stella Paulina	30	„
Stella Paulina	30	„
Stella La Croez	30	„
Candida Jansen	30	„
Nelly Engelhardt	30	„
Maureen Engelhart	30	„
Maritza Vivas	30	„
Elisabeth Burgos	30	„
Roriël Arron	30	„
Jenny Fraai	30	„
Judith Ugueto	30	„
Sonny Caster	30	„
Helen Voss	30	„
Aileen Voss	30	„
Ingrid Voss	30	punten
Hetty Voss	30	„
Loesje Voss	30	„
Freddy Voss	30	„
Mildred Lichtenberg	30	„
Norman de Palm	30	„
Nigma Zimmerman	30	„
Milva Zimmerman	30	„
Haervy Zimmerman	30	„
Elio Borgschot	30	„
Laurina Pourier	20	„
Denise Ho	20	„
Purcy Ho	20	„
Henry v. Meeteren	20	„
Jessy Maduro	20	„
Mavis Wehl	20	„
Hans Roest	20	„
Ligia Doedel	20	„
Ronald Doedel	20	„
Ella Richardson	20	„
Joan de Miranda	20	„
Jenny de Miranda	20	„
Stanley La Croez	20	„
Ferdinand Maduro	20	„
Maurien Provence	20	„
Stanley Leonora	20	„
Gilbert Leonora	20	„
Roberto Leonora	20	„
Marlene Adoptie	20	„
Sonja Balentina	20	„
Sigrid Sprock	20	„
Louris Hagen	20	„
Lucille Palm	20	„
Ilha Palm	20	„
Shelley Palm	20	„
Anitra Palm	20	„
Richard Maduro	20	„
Glenda van Delden	20	„
Henry Martinez	20	„
Arline Ugueto	20	„
Eugenie Victoria	20	„
Elia Petronilia	20	„
Ria van Roosmalen	20	„
Ruth La Paz	20	„
Judith La Paz	20	„
Julia Conradus	20	„
Antonio d'Abreu de Paulo	20	„
Irene Ramlal	20	„
Humphrey Vivas	20	„
Josefa van Heijningen	20	„
Jan van Sprang	20	„
Hertha van Sprang	20	„
Tessie van Sprang	20	„
Helen van Sprang	20	„
Agnita Eendracht	20	punten
Albert Eendragt	20	„
Jeanette Eendragt	20	„
Isidra Borgschot	20	„
Humphrey King	20	„
Glenda King	20	„
Ada Emans	20	„
Antonita de Palm	20	„
Trina de Jesus	20	„
Edna Rosina	20	„
Petra de Jongh	20	„
Louise d'Arnault	20	„
Edith Mathilda	20	„
Linlinda Haseth	20	„
Stowell Hupsel	20	„
Melvyn Hupsel	20	„
Franciën Mulder	15	„
Mevis Pijpers	10	„
Jenna de Palm	10	„
Wilma Espacia	10	„
Ivan W. Ramos	10	„
Rudolf Jansen	10	„
Judith Alberto	10	„
Evelyn Roosberg	10	„
Ronald Malmberg	10	„
Margarita Kleinmoedig	10	„
Joan Edwards	10	„
Yvonne Gelderman	10	„
Lenny Bouwman	10	„
Franklin Sanchez	10	„
H. Devid	10	„
Tineke Erhart	10	„
Giovanie Maduro	10	„
Glenda Croes	10	„
Hannibal Sprock	10	„
Isidora Morar	10	„
Henna Doedel	10	„
Henrie Croes	10	„
Humphrey de Miranda	10	„
Vilma Rijna	10	„
Marcia Nahar	10	„
Hans Gout	10	„
Beatrix Sedney	10	„
Diana Albertus	10	„
Aurelia Eustacia	10	„
Bettie de Brouwer	10	„
Arthur Knel	10	„
Adriana Koolman	10	„
Irving Carty	10	„
Eric v.d. Berg	10	punten
Francine Moron	10	„
Marlies Sprockel	10	„
Lucy v/d Loos	10	„
Miralva Jonis	10	„
Myrtha Eugenio	10	„
Marlene Prins	10	„
Anitra Curiel	10	„
Josiline Curiel	10	„
Jean-Louis van Opstal	10	„
Otmar Thijssen	10	„
Truis René	10	„
Ludwig Petrona	10	„
Maria-Louise Becker	10	„
Ivy Sambo	10	„
Myrna Lizarda	10	„
Mildred Laurens	10	„
Franklin Lenora	10	„
Inid Vivas	10	„
Marvin Vivas	10	„
Veronica van Heijningen	10	„
Antonia van Heijningen	10	„
Marisca van Heijningen	10	„
Robbie van Sprang	10	„
Rikkie van Sprang	10	„
Gene Nahar	10	„
Imelda Arron	10	„
Xiomara Broos	10	„
Vera Caster	10	„
Edeltrüd Juda	10	„
Hetty d'Arnault	10	„
Carmen Nijbroek	10	„
Marlen Kamperveen	10	„
Toontje Kamperveen	10	„
Rodion van Eyma	10	„
Marlene Sy-A-Ten	10	„
Alice Sy-A-Ten	10	„
Lesley Sy-A-Ten	10	„
Betty Sy-A-Ten	10	„
Henk Wong-Chung	10	„
Joke Spaan	10	„
Nilva de Jesus	10	„
Christine de Jong	10	„
Franklin Tjon-Sie-Fat	10	„
Joseph Borgschot	10	„
Asmira Antersijn	20	„
Greta Antersijn	20	„
Carla Antersijn	20	„
Tirso Antersijn	20	„
Geraldine Antersijn	20	„
Ciro Antersijn	40	„

Bescheiden politie van Sint-Nicolaas rolt rode bende op

Belangrijk succes werd weggemoffeld

Oranjestad. — Ofschoon de politie van San Nicolas op wel zeer bescheiden wijze een belangrijk sukses weggemoffelt in de lijst van gevonden voorwerpen, menen wij dit kranig politiekorps te mogen en moeten complimenteren met zijn aktiviteit bij het oprollen van rode benden.

Het is bekend, dat de communisten zich bij hun gevaarlijke propaganda vaak bedienen van zg. „kulturele” mantelorganisaties. Dat het vormen van koren hierbij een belangrijke rol kan spelen, spreekt vanzelf. De politie nu, is er, blijkens de lijst van gevonden voorwerpen in geslaagd een dergelijk koor te ontmaskeren. Weliswaar wordt bescheiden gesproken van een klein „rood koortje”, maar de communisten werken nu eenmaal met kleinere cellen en het belang van het oprollen hiervan kan niet licht worden overschat.

Van harte hopen wij, dat de politie haar aktiviteiten in deze richting voortzet. Slechts door de uiterste waakzaamheid te blijven betrachten, zullen wij onze democratische vrijheden met sukses kunnen verdedigen tegen de infiltratie der communisten. Gezien de muzikaliteit en zanglust van onze bevolking dienen wij vooral met rode koortjes voorzichtig te zijn.

Gebruiksbelasting opnieuw onder vuur

Oranjestad. — De Heren A. Werleman, F.B. Tromp, en Th. J. Figaroa, allen behorend tot de UNA fractie in de Raad, hebben een ontwerp eilandsverordening ingediend tot wijziging van de invorderingsverordening. De verordening voorziter in het voorstel om met ingang van 1 december 1956 de invorderingsverordening niet meer van toepassing te verklaren op de invordering van de gebruiksbelasting na 31 december.

In de toelichting merken indieners op dat er bij de Staten van de Nederlandse Antillen een ontwerp landsverordening aanhangig is tot intrekking van de gebruiksbelasting. Voorgesteld wordt verder op de begroting 1957 de opbrengst van de gebruiksbelasting ad. f. 165.000.— af te voeren en daartegenover de raming voor de winstbelasting met eenzelfde bedrag te verhogen.

Groetenprogramma

Oranjestad. — Radio Kelkboom zendt vanavond om 8.45 uur een groetenprogramma uit, dat in Nederland werd opgenomen in Huize Blijdorp te Voorschoten. In dit programma spreken tot ouders, vrienden en bekenden Gracede Cuba, Jane de Cuba, Judith Habibe, Luisa Croes, Cavilda Croes, Mildred de Cuba en Evelina Habibe.

Ontvangsten overtreffen de raming nog steeds

Oranjestad. — Uit de middelenstaat van het Eilandgebied Aruba, over de periode januari tot en met augustus blijkt, dat de werkelijke ontvangsten opnieuw 8/12 van de raming overtreffen.

De ontvangsten waren f. 11.519.927.59 tegen een raming van 9.628.562. Ofschoon dit niet bewijst dat de totale ontvangsten ook aan het eind van het jaar de totale ramingen zullen overtreffen, is het in ieder geval een nieuwe bewijs voor de economische gezondheid van het eiland en de activiteit van het ontvangerskantoor.

Het overschot is vooral te danken aan grotere inkomsten uit de winstbelasting (2.380.000 meer). De inkomstbelasting bracht tot dusver een half miljoen minder op dan de raming, en ook de grondbelasting bleef achter. De ontvangsten van telefoon en waterlevering vielen mee en ook de huuropbrengsten van de volkswoningen lagen enkele tienduizenden boven de raming voor deze periode.

Orkaanverordening in raadsvergadering

Oranjestad. — Morgen, Donderdagmiddag om drie uur wordt door de Eilandsraad een openbare vergadering gehouden ter behandeling van de ontwerp verordening, algemene regelen orkaangevaar en soortgelijke omstandigheden. Naar aanleiding van opmerkingen van Raadsleden werd in de memorie van antwoord opgemerkt, dat er inderdaad in het ontwerp tal van zaken worden geregeld, waarbij landsdiensten worden betrokken. Dit is gedaan om een afgerond geheel te verkrijgen, waarbij vertrouwd wordt dat de Landsregering op korte termijn met een landelijke, wettelijke regeling zal komen.

Gebrek aan personeel en materialen maakt het onmogelijk om behalve in de voorgestelde drie alarmcentra, ook in andere dichtbewoonde bevolkingscentra alarmposten in te richten. De vaste politieposten aldaar blijven echter volledig bezet en gealarmeerd. Verder worden op critieke plaatsen over het gehele eiland, politiewagens, uitgerust met mobilofoons gestationeerd. Op de politieposten is eerste hulp materiaal aanwezig.

Komen en gaan . . .

Oranjestad. — Op het vliegveld zagen wij dr. Mallen, een Venezolaans jurist, die een belangrijk aandeel had in het stichten van Venaruba en thans een der directeuren is van Aruven, de Arubaanse hotelmaatschappij. „Routine-overleg met Bestuurscollege en Directie van de hotelmaatschappij”, was zijn commentaar, „geen nieuws”.

OP DOORREIS begroetten wij en tal van Arubaanse vrienden en collega's de Heer en Mevrouw van Willen van Curacao, die voor een vacantie- en zakenreis naar Miami gingen....

WELKOM THUIS zeiden wij tot de Heer en Mevrouw Boogaerts, die van verlof in Europa terugkeerden. De Heer Boogaerts gaat het Katholiek onderwijs weer versterken....

EN „BLIJ U WEER TERUG TE ZIEN”, riepen wij, toen de Heer en Mevrouw Hans Trinler, terugkeerden van een vacantie in Venezuela.

VERWACHTE SCHEPEN

Oranjestad. — Door de KNSM worden de navolgende schepen in onze havens verwacht: Adonis 13 oktober, uit Amsterdam en Curacao, naar kusthavens en New Orleans. Attis 13 oktober uit New Orleans, Maracaibo naar Curacao, Georgetown, Paramaribo, Europa; Oranjestad, 16 oktober uit Amsterdam, Trinidad, Curacao naar Pto. Limon en Cristobal; Castor 17 oktober uit Savannah, Haiti, naar Curacao, Europa.

Devin wint prijsvraag

Oranjestad. — Blijkens een daartoe door de wnd. notaris Heufke opgemaakte akte heeft de Heer Adrin Devin, Balashi 3, de grote prijsvraag gewonnen in de maand september georganiseerd door Winston en Camel.

New Yorkse Beurs

New York. — De NY.effectenbeurs was gisterenmorgen zwakker onder invloed van de internationale politieke situatie en de komende binnenlandse verkiezingen. Rond het middaguur deden zich koersdalingen voor tot één dollar.

In de namiddag kromp de handel verder in en hadden de handelaren meer belangstelling voor het verloop van de baseball wedstrijden dan voor de beurs.

De markt sloot nauwelijks prijshoudend.

Aantal verhandelde fondsen 1114; hoger 318; lager 538; onveranderd 258. Aandelenomzet 1.220.000; obligatieomzet $ 2.530.000.

Amer. Tel and Tel	165 3/4
Anaconda Comp.	79 1/4
Bethlehem Steel	165 1/4
Dupont de Nemours	198 1/8
Gen. Electric	58 7/8
Gen. Motors	47 1/4
Intern. Tel and Tel	31 3/8
Kon. Petr. Mij	106
Shell Oil	82 1/4
Stanard Oil of N. Y.	54 7/8
U.S. Steel	67
Canadian Pacific	33 5/8
Intern. Nickel	103

Telefoonnummer met een luchtje

Keulen. — Karl Koelsch, de eigenaar van een beerputtenreinigingsbedrijf in Duitsland, vond het nogal ver gezocht, maar het was een feit, dat de directie van de Duitse eau de colognefabriek 4711 zich ergerde aan de auto's van de beerputtenfirma, waar met duidelijke letters 4711 op staat geschilderd. De fabrikant van het geurige produkt begon een proces tegen het minder welriekende bedrijf en verzocht de rechter Karl Koelsch een flinke schadevergoeding te laten betalen en hem te verbieden nog langer het omstreden handelsmerk „voor reclamedoeleinden” te gebruiken. „Het is mijn telefoonnummer, dat mag ik toch zeker wel bekend maken?” voerde Koelsch tot zijn verdediging aan. De rechter vond dat daar iets voor te zeggen viel. 4711 kreeg de gevraagde schadevergoeding niet, maar het beerputtenreinigingsbedrijf moet wel bij de PTT een nieuw telefoonnummer aanvragen, en wel zo spoedig mogelijk.

Hollen achter Miss Holland

(Van een medewerker in Nederland)

„Als mijn overgrootvader kon weten, dat wij tegenwoordig achter Miss Holland aan moeten hollen om onze katoentjes te verkopen, zou de goede man zich waarschijnlijk in zijn graf omdraaien.” De heer J. C. Bottenheim, onlangs benoemd tot voorzitter van de Nederlandse Textieljaarbeurs, kon nauwelijks een beter voorbeeld gekozen hebben om aan te geven, hoe de Nederlandse textielwereld is veranderd sedert zijn overgrootvader de Veenendaalse Stoomspinnerij en Weverij N.V te Veenendaal oprichtte. Dat was in 1861, kort nadat de stoommachine haar intrede had gedaan in het industriële leven. „De Nederlandse textielfabrikanten hebben na de oorlog goed begrepen, dat zij in samenwerking met elkaar meer zouden kunnen bereiken, ook in het buitenland. De Textieljaarbeurs, die dit jaar voor de tiende keer in Utrecht werd gehouden — bij welke gelegenheid Miss Holland als trekpleister fungeerde — is het resultaat van deze samenwerking”.

J. C. Bottenheim

De nieuwe voorzitter stamt uit een oud textielgeslacht. Op zijn bureau hangt, ingelijst, nog een vergeelde brief van 1846, waarin de Nederlandse Handelsmaatschappij een overeenkomst bekrachtigde met de heer M. J. Bottenheim, zijn betovergrootvader, die in Twenthe de kleine huiswevers afreisde, om hun produkt op te kopen en door te leveren aan de maatschappij. Diens zoon vatte het plan op in Twenthe een stoomspinnerij te bouwen, maar op aandringen van Koning Willem III, die de industrie sterk bevorderde, werd het bedrijf in Veenendaal gevestigd, waarvan de arme veenbevolking vanouds het wolkammen beoefende. De nieuwe fabriek bood spoedig werk aan zeshonderd man, welk aantal thans tot negenhonderd is opgevoerd. Uiteraard is de produktie aanzienlijk sterker gestegen, vooral nadat in 1935 de stoommachine vervangen werd.

Over de groei van de Textieljaarbeurs is de heer Bottenheim zeer tevreden. Weliswaar neemt slechts 10 pct. van de textielfabrikanten er aan deel, maar hun gezamenlijke produktie bedraagt 75 pct. van de totale textielproduktie in Nederland, zodat de beurs ook voor het buitenland, representatief is. „Utrecht staat in het buitenland zeer goed aangeschreven, maar het is de vraag of dit zo zal blijven, want de buitenlandse belangstelling hangt voornamelijk af van onze prijzen. De loononderhandelingen in de textielsector zijn nog gaande, maar voor mij staat nu reeds vast, dat een verhoging met 6 pct zonder doorberekening voor een aantal bedrijven sluiting betekent. De prijzen in onze branche liggen reeds bijzonder scherp”.

De 39-jarige directeur en voorzitter is, aldus sprekend, helemaal een textielman. Maar in zijn schaarse vrije tijd gaat zijn belangstelling toch ook nog naar iets anders uit: het circus. Hij is bestuurslid van de Nederlandse Club van Circusvrienden en zeer bevriend met de familie Strassburger. Als jongen kwam hij reeds vaak in het circus en las hij er talrijke boeken over, als de student aan de hogere textielschool te Manchester — „ik had ook in Nederland kunnen studeren, maar mijn vader vond het nodig, dat ik een poosje naar het buitenland ging” — kwam hij vaak in contact met het boeiende circusleven en werd zijn jeugdliefde een hobby voor de volwassen man, die na de drukte van het zakenleven geen heerlijker ontspanning kent dan helpen bij het africhten van paarden.

I.H.C. bouwt in BEIRUT een oost-west „droomhotel”

KOSTEN: $ 4.750.000

Willemstad. — Begin 1958 zal in Beirut, hoofdstad van Libanon, het modernste toeristen- en resorthotel van het gehele Midden-Oosten de deuren voor zijn gasten openen. Het zal de naam "Phenicia Intercontinental" dragen en onder de directie staan van de Intercontinental Hotels Corporation te New York. Deze mededeling werd verstrekt door de heren Najib Salha, voorzitter van de directie van de Libanese Grand Hotels Mij te Beirut en Byron E. Clahoun, president van de Intercontinental Hotels Corp., een dochtermaatschappij van de Pan American Wolrd Airways, en ook toekomstige beheerders van hotel "El Curaçao".

In samenwerking met architect Edward Stone te New York, zal Intercontinental de technische ontwerpen en bouwtoezicht voor het nieuwe $ 1.750.000.— kostend hotel leveren, dat al de kleur en atmosfeer van dit legendarische Midden-Oosterse verkeerscentrum zal bevatten. Beirut is hl. zeer bekend in de geschiedenis, die sinds de tijd van de oude Phoeniciërs dateert.

De Beirut onderneming is het eerste Midden Oosters project van de I.H.C.'s werelds grootste overzeese hotel maatschappij.

De I.H.C. beheert of bezit momenteel 8 hotels in grote steden buiten de Ver. Staten. Volgend jaar komen nog drie hotels die onder haar beheer zullen komen te staan in bedrijf en wel in Curaçao, San Salvador en San Juan (Puerto Rico).

Het 300 kamers tellend Hotel Phenicia Intercontinental, dat 11 verdiepingen hoog zal zijn, wordt aan een prachtig wit strand gebouwd en geeft mooi uitzicht op het oostelijk deel van de Middellandse Zee. Het zal op enige minuten afstand van Beirut gelegen zijn en is genoemd naar de beroemde Phoenicische zeevaarders en kooplieden, die duizend jaar vóór Christus deze historische havenstad als hoofdbasis hadden.

Met de bouw van het hotel, dat het eerste geheel airconditioned en centraal verwarmde hotel zal zijn in het Midden Oosten, is reeds begonnen en de gala opening wordt in januari 1958 verwacht.

Het hotel is zodanig ontworpen, dat het Beirut's unieke Oost en West geest weergeeft, doch het zal ook tegemoet komen aan de eisen van internationale toeristen en handelslieden, terwijl het voorts vele faciliteiten zal bieden aan het veelzijdig ontwikkeld sociale en zakenleven van deze Midden Oosterse hoofdstad, aldus de heer Calhoun.

Nieuwigheden, die dit hotel in het Midden Oosten zal brengen zijn o.a. een schitterend openlucht zwembad, omringd met cabanas, die zodanig gemeubileerd zullen zijn, dat zij als logeerkamers kunnen worden gebruikt. Er zal een grote conventiezaal zijn om grote conferenties en congressen naar Beirut te trekken. De bal- en conventiezalen, zullen 500 personen kunnen bevatten voor lunches en banketten en meer dan 1000 mensen voor grote vergaderingen.

De keukenfaciliteiten van de Phenicia Intercontinental omvatten de Amerikaanse "coffeeshop" en internationale gerechten in het Oosters gedecoreerd restaurant, waar ook locale delicatessen zullen worden geserveerd.

Uitvoeringen van topartisten uit Europa en het Midden Oosten zullen geregeld plaats hebben in de exotische nightclub.

Het gebruikelijke hotel winkelcentrum zal bij de Phenicia Intercontinental bestaan uit een "orientaals centrum", alwaar gasten een uitgebreide sortering souvenirs, cadeau-artikelen en andere goederen zullen aantreffen, die Beirut een der grootste winkelcentra van de wereld gemaakt heeft.

Volgens de heer Calhoun is de Phenicia Intercontinental zodanig ontworpen, dat in elk detail de nationale couleur en tradities bewaard blijven, doch daarnaast biedt het aan gasten de modernste faciliteiten.

Winst voor Nationale Unie in Honduras

Tegucigalpa. — In Honduras zijn zaandag verkiezingen gehouden voor de grondwetgevende vergadering. Voor het eerst mochten ook vrouwen en de leden van de strijdkrachten aan de stemming deelnemen. Hoewel de definitieve einduitslag pas over een dag of vier bekend kan zijn, is het wel zeker, dat de partij van de Nationale Unie, onder leiding van het staatshoofd, dr Julio Lozano, de overwinning heeft behaald.

De 56 leden van de constituerende vergadering moeten een grondwet opstellen, ter vervanging van die van 1936, die twee jaar geleden werd afgeschaft toen de grote partijen het niet eens konden worden over de keuze van een president. Dr Lozano wierp zich toen op als staatshoofd en trok voor onbepaalde tijd alle macht aan zich. Sindsdien regeert hij met een kabinet, waarin de drie grote partijen zijn vertegenwoordigd.

De nationalistische partij heeft niet aan de verkiezingen deelgenomen, omdat zij die ongrondwettig en „bedrieglijk” acht.

Bij vorige verkiezingen in 1954 hadden de liberalen — de derde grote partij — de meeste stemmen gekregen.

World Series 1956: DODGERS 1 - YANKEES

Honkslag van ROBINSON wint voor de DODGERS in de 10de inning

De beslissing moet vandaag vallen

Jackie Robinson, een veteraan van de Brooklyn Dodgers, werd gistermiddag een van de helden van de 1956 World Series, toen hij met een honkslag in de tiende inning de winnende run binnen bracht voor de Brooklyn Dodgers. Hierdoor is de stand in de World Series van dit jaar na zes partijen gelijk (3—3). Beide clubs hebben drie wedstrijden gewonnen en als zij vandaag tegenover elkaar staan in het stadion van de Brooklyn Dodgers, Ebbets Field, dan kunnen zij niet denken aan morgen. Vandaag is het de laatste dag en de beslissing moet vandaag vallen. De winnaar van de zevende wedstrijd wordt Wereldkampioen van Professional Baseball.

Nadat Don Larsen eergisteren, toen hij de pitchers-prestatie van de 20e eeuw leverde, aan de Brooklyn Dodgers geen enkele honkslag toestond, sloegen de Dodgers tegen Bob Turley 4 hits. De New York Yankees hadden hiertegenin 7 honkslagen, maar konden toch niet scoren. De enige Dodgers, die gisteren raak sloegen waren, Snider in de eerste inning, Jim Gilliam in de derde inning, pitcher Clem Labine een „double" in de achtste inning en Jackie Robinson in de tiende inning.

De Yankees hadden verschillende scoringskansen. Zo sloegen Bauer en Collins met twee uit in de derde inning raak, maar Mickey Mantle werd uitgemaakt. Ook in de zesde inning hadden de Yankees twee lopers op de honken, nadat Berra een „double" had geslagen en Enos Slaughter een walk van pitcher Labine had ontvangen. Martin werd echter door Jackie obinson uitgemaakt.

De Dodgers hadden de winnende run in de achtste inning kunnen scoren, nadat Clem Labine met geen enkele „out" een double sloeg. Gilliam en Reese werden uitgemaakt en Snider kreeg opzettelijk van pitcher Turley een „walk". De Yankees kozen liever voor Robinson te pitchen dan Snider.

Het kwam hier netjes uit, daar Robinson werd uitgemaakt. In de tiende inning echter ging het andersom. Gilliam kreeg een walk, liep door naar het tweede honk na een „sacrifice" van Reese. Snider kreeg toen weer opzettelijk een „walk" en men verkoos weer voor Robinson op te werpen. Robinson sloeg hier echter raak om Jim Gilliam met de winnende run binnen te brengen.

Box-score: De Yankees: geen enkele run, 7 honkslagen en geen enkele „error". De Dodgers: 1 run, vier honkslagen en ook geen enkele „error".

De winnende pitcher was Clem Labine en Bob Turley verloor voor de Yankees.

Zij vergezellen de Olympische ploeg

Amsterdam. — De lijst met Nederlandse officials, die door het Nederlandsch Olympisch Comité worden uitgezonden, voor rekening van een internationale sportfederatie of geheel of gedeeltelijk voor eigen rekening naar Melbourne gaan, ziet er als volgt uit:

Generaal-majoor C. F. Pahud de Mortanges, vice-voorzitter Nederlandsch Olympisch Comité, hoofd Nederlandse delegatie, lid Internationaal Olympisch Comité; dr J. N. van den Houten, secretaris-penningmeester N.O.C.; ir. A. Paulen, bestuurslid N.O.C.; technisch commissaris internationale atletiek federatie; C. Kerdel, chef de mission Nederlandse ploeg; dr W. van Zijll, directeur N.O.C., zakelijk leider; dr P. Smit, medicus Nederlandse ploeg; E. J. Smiley, Olympisch attaché, vertoeft reeds te Melbourne; jhr. L. J. Quarles van Ufford, chef d'éuipe Hockey-team, vicevoorzitter N.O.C., president internationale hockey-federatie; R. de Waal, coach hockeyteam; R. Norris, trainer hockeyploeg; J. Ross, verzorger hockeyploeg; S. de Wit, chef d'équipe zeilteam en algemeen reserve; J. Grootewal, chef d'équipe v/d atletiekploeg, M. Koot, chef d'équipe wielerpl. B. Planjer, leider waterpoloploeg; F. Kuiper, coach en trainer waterpoloteam; mevr. F. L. Suttorp-van den Berg, secretaresse K.N.Z.B., leidster zwemploeg; mevr. N. Escabache, secretaresse sportcommissie K.N.Z.B., leidster zwemploeg; Annie Timmermans, trainster zwemteam, vertoeft reeds te Melbourne; D. Peute, coach van de K.N.Z.B., masseur zwemploeg; J. de Vries, voorzitter K.N.Z.B., bestuurslid internationale zwemfederatie; J. Armbrust, voorzitter sportcommissie K.N.Z.B., official bij de Olympische zwemwedstrijden; J. van Donselaar, internationaal hockeyscheidsrechter.

-nkele andere bekende Nederlandse sportofficials zullen — maar deze plannen zijn nog niet definitief — naar Melbourne reizen als belangstellenden en uit de aard der zaak voor eigen rekening.

ATHENE door S.D.L. geklopt

DRAGONS 42 — AQUINO 34

Willemstad. — Het basketballminnend publiek heeft gisteravond in het J.P.F.-sportpark genoten van twee zeer sportieve wedstrijden. De ontmoeting tussen S.D.L. en Athene is in een zeer matig tempo gespeeld.

Gedurende de hele partij ontbrak spanning, mede door het feit, dat geen der teams tot een werkelijke aanval wilde overgaan. Met een score van 46-40 wist S.D.L. tenslotte de overwinning te behalen op Athene. Topscorer van S.D.L. was Wijngaarden met 24 punten en bij Athene was deze George met 17 punten op zijn naam.

De tweede wedstrijd werd gespeeld tussen Dragons en Aquino. Opmerkelijk was het dat deze clubs van het eerste moment af direkt heel sterk spel te zien gaven; en dit ook de gehele wedstrijden zo bleef. De watervlugge knapen van Aquino bieek een geduchte tegenstand te vormen voor Dragons, die alle zeilen moest byzetten om een zege mogelijk te maken. Eerst liepen de punten gelijkelijk op, maar Aquino was bij de rust met een 26-24 voorsprong ontegenzeggelijk de gangmaker. Na de rust bracht Dragons evenwel een ander spelbeeld te zien. Maar ook Aquino beet flink van zich af; zij bleef vooral agressief spelen en telkenmale werden de prima opgebouwde combinaties beloond met punten. In de laatste vijf minuten namen Dragons echter het initiatief en door de machine op volle toeren te draaien, wisten zij een voorsprong te halen, die zij tot het einde toe behielden. De eindstand was 42-34 in het voordeel van Dragons.

Donderavond a.s. worden de wedstrijden voorgezet en wel tussen Huracan - Lightning en Sithoc - Jong Curacao. Deze worden gespeeld in het J.P.F.-sportpark Wat ons nog even van het hart moet, is, dat niettegenstaande de aankondiging, dat de wedstrijden des 7 uur aanvangen, er toch gebleken is dat deze ruim drie kwartier later een aanvang kunnen nemen. Kan de leiding er niet voor zorgen, dat dit in de toekomst niet behoeft te gebeuren?

's-Gravenhage. — De Nederlands-Amerikaanse ploeg Maus Gatsonides-Stewart Blodgett zal met een triump deelnemen aan de vierde Great American Mountain Rally, die van 21 — 25 november a.s. in het oostelijk deel van de Verenigde Staten wordt verreden. Voorts zal Gatsonides nog een aantal lezingen met lichtbeelden en filmvoorstellingen geven aan autosportclubs, de Nederlandsche Club en andere belangstellenden.

Cairo. — Het Egyptische ministerie van financien heeft nieuwe voorschriften afgekondigd, waarbij een onbeperkte invoer wordt toegestaan van goederen uit Japan en Oosteuropese landen, die handelsverdragen met Egypte hebben. Er zullen eveneens meer invoervergunningen worden verleend voor goederen uit Zwitserland en Nederland.

Bij decreet is bepaald, dat tenminste 95% van de betaling van Egyptische exportgoederen geschieden moet "in contant in vreemde valuta". De resterende 5% mag geschieden op basis van ruilhandel.

Nieuws in het kort

Berlijn. — Volgens een mededeling van het communistische blad Schweriner Volkszeitung worden op het ogenblik in de Sowjet-zone van Berlijn ook zes- tot veertienjarige jongens, die lid zijn van de communistische organisatie Junge Pioniere geoefend in het bedienen van machinegeweren.

Hollywood. — De in Groot-Brittanië geboren filmster Elizabeth Taylor heeft te Hollywood meegedeeld, dat zij in de Amerikaanse staat Nevada een verzoek tot echtscheiding zal indienen. Zij is gehuwd met de acteur Michael Wilding.

Djakarta. — De nieuwe Britse ambassadeur in Djakarta, Mac Dermot, is met de Willem Ruys in Djakarta aangekomen.

Los Angeles. — Twee oliegroepen hebben bij het gemeentebestuur van Los Angeles concessie aangevraagd voor het zoeken naar olie in de haven. Indien die concessie wordt verleend zullen de boorwerkzaamheden in het havengebied binnen drie maanden beginnen.

Tokio. — De Japanse regering heeft haar goedkeuring verleend aan het vestigen van een maandelijkse verbinding tussen Japan en de Westkust van Centraal en Zuid Amerika door de Nipon Yusen Kaisha Scheepvaart maatschappij.

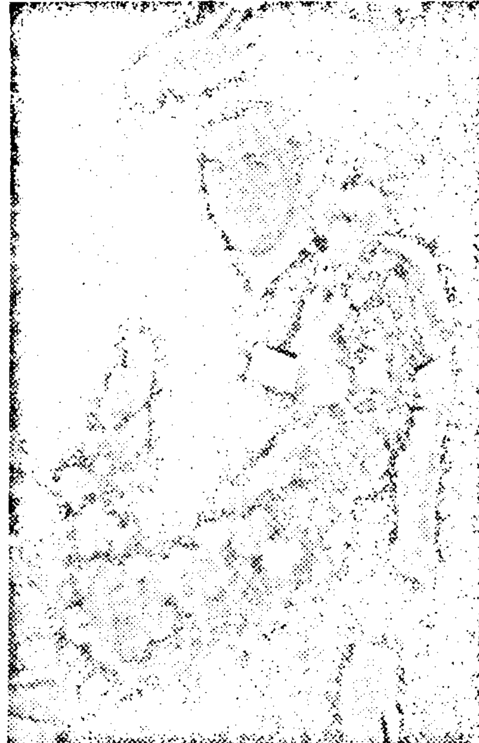
Washington. — Volgens het bureau of mines zal de vraag naar binnenlandse ruwe olie, alsmede de export hiervan, deze maand iets dalen in vergelijking met september. Het verbruik en de export voor oktober wordt geraamd op 7.048.000 barrels per dag tegen 7.093.000 in september.

Koeweit. — Het staatshoofd van Koeweit heeft de gelegenheid opengesteld voor het indienen van aanbiedingen voor concessieolie, die zich onder de zeebodem voor de kust van Koeweit bevindt. Enige maatschappijen, onder wie de Shell en enkele Amerikaanse zouden reeds blangstelling hebben getoond.

Santa Monica. — De Amerikaanse acteur George Bancroft is op 74-jarige leeftijd te Santa Monica (Californië) overleden.

— Snelle wereldkampioen —

(Van een medewerker in Nederland)

Frans Mahn

Amsterdam heeft dezer dagen zijn jongste wereldkampioen ingehaald. Wellicht herinnert men zich uit vroeger jaren dat de hoofdstad sportslieden die zoveel roem geoogst hebben altijd bijzonder vorstelijk onthaalt. Er komt minstens een muziekcorps aan te pas. Er wordt gereden in een open auto. Uit de ramen van de huizen op één, twee en drie hoog wordt met gulle hand confetti gestrooid en er zijn duizenden mensen op de been.

Deze keer gold de eer de nieuwbakken wereldkampioen bij de wielrenners op de weg, de stevige, breedgeschouderde volksjongen uit de Derde Weteringdwarsstraat, Frans Mahn. Enige tijd geleden zegevierde hij in Kopenhagen. Na eerst nog een week op uitnodiging van de wielerbond in Denemarken te zijn gebleven, is hij in Amsterdam teruggekomen.

Vraagt niet of Mahn gelukkig is met zijn wereldkampioenschap en de daarbij behorende regenboogtrui. Zoiets spreekt voor zich. Maar tevreden is hij toch niet. Zelfs niet ondanks het feit, dat hij één der weinigen is die in de historie van de wielersport zoveel titels in een en hetzelfde jaar heeft veroverd als hij. Want Frans Mahn is korte tijd geleden ook nog Nederlands kampioen op de weg en op de baan geworden. Maar tevreden is de jonge man niet. Volgens hem zelf moeten al deze kampioenschappen de weg banen voor de grote reis naar Melbourne, naar de Olympische Spelen. En als hij dat vertelt, vallen zijn ouders hem onmiddellijk bij. Zij vinden dat hun enig kind nu toch wel verdiend heeft om naar Australië te gaan. En zij, de grootste supporters van Frans Mahn, herhalen telkens weer dat het Nederlandsch Olympisch Comité een uitzending niet meer kan tegenhouden.

Dat Frans Mahn, drieëntwintig jaar oud en als metaalbewerker werkzaam in de plaatwerkerij van zijn vader, als wielrenner heel wat successen heeft behaald, wordt duidelijk als men de woonkamer in de Derde Weteringdwarsstraat binnenkomt. Meteen valt het oog op een enorme prijzenkast, waarin vaantjes, linten, bekers en kransen getuigen van de overwinningen en eervolle resultaten in tal van wedstrijden. Het meubelstuk is de trots van de familie Mahn.

Waarom is de huidige wereldkampioen eigenlijk gaan wielrennen? Niemand in zijn familie is hem hierin voorgegaan. Zijn vader bijvoorbeeld heeft heel andere liefhebberijen, al weet hij nu ook nagenoeg alles van wielrennen. Vader Mahn zingt namelijk al jaren trouw zijn partijtje mee in het koor van de Nederlandse Opera. En Frans zelf dacht in het begin evenmin aan wielrennen. Hij oogstte als aankomend voetballertje bij Blauw Wit de nodige triomfen als snelle en schotvaardige middenvoor. Maar toch bevredigde de roem als goaltjes-maker niet. Altijd moest hij de overwinningen met tien ploegmaten delen. Hij wilde alleen winnen, alleen de eer voor zich opeisen. En daardoor kwam het, dat de veertienjarige Frans Mahn zich aanmeldde als lid bij „Olympia". Dank zij een bijzonder snelle eindsprint behaalde hij al spoedig overwinningen. Zo is hij uiteindelijk ook wereldkampioen geworden.

KWIEK-dames en SITHOC-heren wonnen volleyballtournooi

Jubileumwedstrijden Chinese Club geëindigd

Willemstad. — De finale van het volleybaltoernooi der Chinezen is dinsdagavond onder een ongekende belangstelling gespeeld op de banen te Scharloo. De dameswedstrijd tussen PSV en Kwiek was matig. Vooral het jeugdelement heeft bij Kwiek de doorslag gegeven. Dit kan niet gezegd worden van PSV en het is te hopen, dat ook zij binnenkort meer jeugdige krachten in haar gelederen zal krijgen. De meisjes van Kwiek wonnen door goed serveren de eerste set met 15—7 en de tweede met 15—6.

De wedstrijd van de heren was tussen Sithoc en MKS en ook deze wedstrijd heeft niet die spanning gebracht, die verwacht werd. De score werd geopend door MKS met serveren, maar spoedig ging het overwicht naar Sithoc, dat door het beter serveren van Sperwer de punten opvoerde. Het werd in de eerste set een gemakkelijke zege voor Sithoc met 15—5.

De tweede set toonde hetzelfde beeld als de eerste, doch nu en dan een mooi netduel, dat met een goede smash eindigde voor Sithoc. Deze set won Sithoc met 15—6.

De derde set was een absolute overwinning voor Sithoc, dat de score opvoerde tot 8—0. Het werd 8—1, 14—1, 14—2 en tenslotte 15—2.

De leiding was subliem in handen van de heer Schraven, bijgestaan door de heer Suiters. Hedenavond vindt de uitreiking der prijzen plaats om 20.00 uur in de Chinese Club.

Burgemeester Klett van Stuttgart heeft bevolen, dat reeds uitgegeven nieuwe nummerborden voor auto's en andere motorvoertuigen, die de lettercombinaties S.S. en S.D. hebben, weer zullen worden ingetrokken en door andere vervangen. De burgemeester is de mening toegedaan, dat deze letters op Stuttgarter auto's vooral in het buitenland wellicht onaangname herinneringen zouden kunnen opwekken. De lettercombinatie S.A. blijft evenwel bestaan.

Nottingham. — De bokskampioen van het Britse Rijk middengewicht, Pat Mc Ateer heeft zijn uitdager, Lew Lazar verslagen door interventie van de scheidsrechter in de vierde ronde van hun gevecht.

Melbourne. — Volgens een official van de Russische delegatie, die thans in Melbourne verblijft, vertoeft de Russische discuswerpster Nina Ponomareva beschuldigd van diefstal van vijf hoedjes uit een Londens warenhuis, nog steeds in de Russische ambassade te Londen en zal zij daar blijven totdat de aanklacht tegen haar is ingetrokken, hetgeen betekent dat zij wellicht haar kans om haar Olympische titel te Melbourne te verdedigen zal missen. "Zijn vijf hoedjes werkelijk al die opschudding waard" — zo vroeg de Rus die dit mededeelde zich af. "Waarom kan men zich niet aan ernstiger zaken wijden".

ERIC DE NOORMAN: DE SCHEEPSBOUWER

2—33. De wind steekt op en het duurt niet lang of de regen gutst in stromen neer. De mannen krijgen het hard te verduren, want de open boot biedt geen enkele beschutting. Striemende regenvlagen geselen hun doorwaakte lichamen. Een ogenblik denkt Eric erover om terug te keren, doch zij zijn reeds tever gevorderd, en de Noorman hoopt nog steeds, dat de storm zal gaan liggen. Doch het tegendeel is waar. Naarmate zij noordelijker komen, neemt het noodweer in hevigheid toe. Felle bliksemschichten schieten langs het donkere zwerk en de ene ratelende donderslag volgt op de andere. De regen blijft aan een stuk door neerstromen en om de maat vol te maken beginnen de uitgeputte Sakers nu openlijk te mompelen en te morren, zodat de uiterste waakzaamheid geboden is. „Het mag dan een log en lelijk schip zijn", denkt Eric, terwijl hij alles trotserend, het roer hanteert, „in de storm houdt het zich uitstekend! Ik vermoed, dat Ragnar het met zijn ranke boot heel wat zwaarder te verduren zal hebben!" Dagenlang houdt de storm aan. De windstoten worden steeds heviger, de golven hoger. De roeiers raken uitgeput en Eric ziet in, dat zij het niet lang meer zullen volhouden! Plotseling schreeuwt de uitkijk: „Land! Recht vooruit!" En bij het licht van een bliksemflits, die alles in een helle gloed zet, zien zij een lage kust voor zich opdoemen. Eeven later worden ze opgenomen in de wilde vaart van de branding, doch behendig weet Eric het zware schip recht op de golven te houden en met een lichte schok schuiven zij op het strand. Eric beveelt de Saksers, de boot hoger op te trekken.

„Gelukkig, nu zijn wij tenminste veilig!" verzucht Erwin, doch Eric merkt somber op: „Veilig, zegt ge? Ik weet het niet, maar ik geloof, dat we op zee veiliger waren dan hier!"